

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar
Derneği Yayın Organıdır

* * *

Cilt: 33 Sayı: 393 EKİM 1992

(KDV DAHİL) 7000 TL. YURTDIŞI: 5 DM.

Dernek Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Gene! Yayım: Erol KONYALIOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Özgür SÜZER
Hakan Erkan ERASLAN

Yönetim ve Dernek Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmaıı
No:4 D:8 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE: HER VARLIK VAZİFESİNİ YAPAR	2
● BİR AKIŞ-YÜCE BİLGİNİN HİZMETLİLERİNE	6
● İYİNİN VE KÖTÜNÜN ÖZDEŞLİĞİ	7
● ESNEKLİK VE UYUMUN AMACI	10
● KRİSTALLERİN GİZLİ GÜCÜ	13
● BİRLİĞİ YAŞAMAK GEREK	17
● İNSANLAR BÜYÜ, FAL VE ASTROLOJİDEN MEDET UMUYOR-DENİZE DÜŞEN YILANA SARILIR	19
● VAZİFESİ BİTEN KADİM BİR BİLGİ-MAJİ	21
● BİLİM EVRENDEKİ TEKLİĞİ VE BÜTÜNLÜĞÜ KEŞFETME YOLUNDA	24
● VARLIKSAL İLKELERİN İŞİĞİNDE PARAPSIKOLOJİ	28
● KONFERANSLARIMIZ	31
● ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ (ADRAD) ETKİNLİKLERİNE BAŞLADI	32
● ÖLÜME YAKIN DENEYİMLER	33
● İNSANLIK TOPYEKÜN YÜKSELECEKTİR	36
● İNSAN VE OLAYLAR	38
● YÜCE İŞİK'İN DOĞUŞ ARİFESİNDE DERNEKTEN HABERLER	41
● SADIKLAR PLÂNINDAN RUHSAL TEBLİĞLER: VARLIKLAR RUHSAL PLÂNLARIN TEZLERİDİR	43
● KENDİNİ BİLMEZLİĞİN SEMBOLÜ-KABUKLARI KIRMAK GEREK	44
● BEDENSİZ VARLIK "KEMAL YOLCUSU"NDAN BİR TEBLİĞ HERKES VAZİFEYE BORÇLUDUR	47
● KİTAPLAR ARASINDA: AMONA KOZMİK ÖĞRETMEN RUHSAL GÜÇLERİ GELİŞTİRME TEKNİĞİ	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak ve İç Baskı: Emre Matbaacılık, Dizdâriye Medresesi Sok. No: 15
Çemberlitaş/İSTANBUL, 518 23 74

Haberleşme, Abone ve Havaile Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 84.000 TL. (Öğrenciler: 65.000TL.), Yurtdışı: 60 DM.

Posta Çeki No: 168305

Sevgili Okuyucular

Çok zor durumlardan geçerek şu son zamana kadar ulaşabilen insanlığın, bundan sonra devam edip ilerleyeceği hedefine varabilmesi için, Yukarıdan ve Aşağıdan yapılan itiş biçimindeki etkilerin yönlendirmesiyle, oldukça hızlı ve şiddetli sınavlara gireceği gerekmektedir.

Bütün bu sınav-olayların insanlığın bütün kesimlerinde kendini göstermekte olduğunu; kendine düşen payı en iyi şekilde tezahür ettiren Anadolu'da da sınav-olaylardan onarcasının yaşanmakta olduğunu; daha henüz bu sınav-olayların çok az insan tarafından yeni yeni anlaşılır hâle gelmekte olduğunu; olayların her birinin ayrı ayrı anlamlar taşıyan işarete sahip olduğunu; onları bir panonun üzerindeki parçaların biraraya getirilişi gibi, biraraya getirmemiz gerektiğini; çoğu olayın belirli bir kesimi hedef almasına rağmen, öteki kesimlerin çeşitli kademelerine de yayılacağını bilmemiz gereklidir.

Bu sınav-olayların amacı nedir?

Son amaç, insanlığın karşılaşacağı En Yüce Bilgi Işığı'nın ortaya çıkması için gerekli olan zemini hazırlamaktır.

En Yüce Bilgi Işığı'nın insanlara ulaşabilmesi için, insanlığın **bu duruma lâıyk olmasını** sağlayan birçok bin yıldan beri geçirdiği sınav-olayları çok iyi hatırlamalıdır. Bu liyakat imtihanları olaylar içinde yaşanarak uygulanmaktadır.

Kendimize uygun bir şekilde yol açabilmemiz için bütün sınav-olayların birer vasıta olduğunu unutmamak gerekir. Her toplum ve birey bu olayların meydana getirdiği yön bulucu ve o yönde sevk edici etkisi sayesinde hedefi yönünde ilerleyebilmektedir. Hedefler çoktur; hedefine ilerleyenler de çoktur. Özellikle hedefine doğru ilerleme gayretinde olan topluluklar arasında Yüce Işık Eylemi'ne katkıda bulunacak **köprüler**'in bulunma yüzdesi çok yüksektir. Bundan dolayı, bütün sınav-olayların meydana gelişleri insanların Yüce Hedefe doğru ilerleyişinin sağlanması için tertip sınıfında olaylardır. Onlara sempatik bakmalıyız. Bütün olan ve olacak olanlar MÜSPET'tir - OLURLU'dur. Olaylar bize tamamen OLURLU olarak yaklaşmaktadırlar. Azamî faydayı onlardan sağlamanın basiretini göstermeliyiz.

Yüce Işık Eylemi'ndeki ferdi vazife sezgisine bir an önce sahip olmak zorundayız.

Fertler vazifeleri ile içinde buldukları Plân'ın şartlarını bağdaştırmalı, vazifeleri ile hayatın icaplarını paralel bir şekilde ilerletmelidir.

Vazifenin dışında başka hiçbir gerçek yoktur. Bütün faaliyet ve hareketlerin amacı vazifedir. Zaman ve mekân şartları ne olursa olsun, her varlığın amacı, üzerindeki vazifeyi yerine getirmek ve bir yenisini yüklenmektir. Vazifemiz dahil olduğumuz İdare Plânları'na karşı olan sorumluluklarımızı yerine getirmektir.

Selâm ve Saygılar
Ergün ARIKDAL

Her Varlık Vazifesini Yapar

DÜNYA yaşamı sırasında şuurlanıp şuurlanmama meselesi her zaman bizim elimizde değildir. Biz bireysel uyanma için elimizden gelen bütün çabayı gösteriyoruz. Her varlık kendisini bir düzlüğe çıkarabilmek için sürekli olarak yol arıyor. Ayrıca bütünsel olarak, yani toplumsal ya da insanlık olarak düzlüğe çıkmak için de yol arayışları vardır.

Bunların hepsini birarada meydana getirmek oldukça zordur. Grupların, ulusların her birinin kendileriyle ilgili ortak bir yanları olması gerekir. Ortak alanları, uyum sağladıkları bir mekânları olmalıdır ki, ona hep birlikte uyum sağlayabilsinler. Her toplum diğeri-

nin bir yeriyile ortak alan yaratabiliyor. Bu dizi birbiri ardına sürünce bir bütünlük oluşuyor. Bu bütünlük, tüm mesaisini biraraya getirmek suretiyle bu bütünlüğü daha yüksek bir düzeye çıkarmak için çalışabilir.

Ancak bireyler kendi başarılarına yol bulmaya çalışsalar bile çevresindeki varlıklar onlar kadar çalışmadığı için, bu çabayı gösteremedikleri için ilerlemesi mümkün değildir. Belli bir yere gelir, tıkanır kalır. Gelişemez ya da o çevrenin dışına çıkması gereklidir. Kendisine uygun gelebilecek başka alanlara yönelmelidir. Oralara geçtiği zaman daha fazla bir gelişme meydana gelebilir.

Ama mesele şuurlanmak meselesi değildir. Biz ne kadar uyanmayla uğraşsaksak uğraşalım, bunu elde etmemiz mümkün değil. Çünkü dünyanın kendi yasaları var; o yasalara uygun

olarak bir bilgi elde edebiliyoruz. Eğer o ilke ya da yasaları temel olarak kavrayamamış, onları uygulayabilecek esnekliğe ulaşamamışsak, fizik dünyayı yenmemiz mümkün değil.

Dünya yaşamının, üzerimizdeki baskısını kaldıramadığımız sürece uykudayız demektir. Her şeyimiz buna bağlıdır. Bu baskıyı çeşitli şekillerde kaldırabilmeliyiz. O bize hâkim olamamalı; olamadığı zaman ancak, biz uyanık kalırız, yani şuurlanırız. O baskının altında ezildiğimiz sürece de şuurlu olamayız.

**Vazifelerimizi
Şuursuz da
Yerine Getiririz**

Bu da bir bilgi meselesidir. Bir varlık dünyaya gelmeden önce her şeyi plânlıyor denildiği zaman, o

varlığın dünyadaki bütün eylemleri bir vazife içindir, anlamına söylenmektedir. Hiçbir varlık vazife yapmadan yeryüzünde mevcut olamaz. Eylemlerimizin amacı vazifedir. Her varlık, gelmeden önce vazifesinin ne olduğunu plânlamaktadır. Aşağıda ne yaparsa yapsın, kendisine düşen vazifeyi yerine getirmektedir.

Varlık yeryüzüne, bağılı olduğu ruhsal ailesinden, plânından bu vazife ile gönderilir. Asıl yapacağı iş budur. Fizik yasalara uygun olarak bulunmaktadır. Beden sahibidir, duyguları vardır, aklını ve zekâsını kullanır. Çok çeşitli fizik ve fizik üstü etkiler altındadır, ıstırap çeker, alır ve verir. Ama öyle bir oluş şeklidir ki bu, bütün bu karmaşanın içinde yaptığı iş, yukarıda kendisine verilmiş olan vazifeyi yerine getirmektir. Erkekse erkeğe, kadınsa kadınca, kuşsa kuşça, bitkiyse bitkice vb. herkes kendi alanı içinde kendi üzerine düşen görevi yerine getirir. Bunu bilsin ya da bilmesin, bu hiç önemli değildir. Şuurlu olmamak varlığa kalmış bir konudur. Eğer varlıkta gerçekten gelişme oluşuyorsa, yavaş yavaş neyi niçin yaptığının farkına varır.

Ama bu demek değildir ki bu vazifeler tamamen farkına varılarak yapılır. Otomatikman da yapılır. İnsan yaptığı şeyi başka bir şey yapıyorum sanır. Onun amacı vardır yine. Yazdığı şiiri keyif duyduğu için yazı-

yordur. Sezgilerini, ilhamlarını ortaya döküyordur. Ona göre bir dost çevresi vardır. Onların yanında daha saygın bir insan oluyordur. Şiir yazabilmek için düşünüyor, hissetmeye çalışıyordu. Bu da Onun için içsel bir faaliyettir. Halbuki şiir yazmasının arka plândaki meselesi bambaşka bir iştir. Onlar belki fevkâlade bir biçimde psikik uygulamalardır. Gelecekte kullanacaktır, ama farkında değildir.

Her Şey Bir İlkenin Yansımasıdır

Yazarlar için de bu böyledir, evde yemek yapan hanımlar için de yapılan yemek aslında yemek değildir. O bir tezahürdür. Aslında içte geçmekte olan bir olay vardır. O olayın farkına varmak gerekir. Onun farkına vardığımız zaman, yemek pişirmenin ne demek olduğunu anlarız. Sürekli olarak tekrar ediliyor gibi görünür ancak çok başka şeyler öğrenilmektedir.

Yapılan tüm işler bir yansıma, spiritüel bir eylemin fizikselleşmiş bir şeklidir. Madde de spiritüel bir eylemin görüntüsüdür. Aslında fizik diye bir şey de yoktur. Belli bir seviyede bu şekilde gözükür. O seviyenin üstüne çıktığı zaman başka bir şekilde görünür.

En iyi örnek su, buhar ve buz şeklidir. Belli bir ısı derecesinde buhar, belli bir derecede su, ve yine belli

bir derecede buz olur. Buz mu, buhar mı, su mu? Hepsi aynı şeydir, sadece seviyeleri değişmiştir. Eğer buhar düzeyinde bulunuyorsak kesinlikle buz, buhar düzeyinde elde edemeyiz. O buz suya dönüşecek, su da buhara dönüşecektir. Buz kalıbı gibi buhar olmaz. Tezahür eden birçok olay da bu şekildedir.

Bu ilkeyi kutsal kitaplardaki metinlere de uygulayabiliriz. O sözler, kutsal olanın kelimeler tarzındaki görüntüsüdür. Ama o kelimeyi anlayabilmek için kutsallaşmak gereklidir. Kelimeyi kelime seviyesinde anlamak hiçbir işe yaramaz. Kelimeyi onun kaynaklandığı seviyede anlamak gerekir. Çünkü buraya gelinceye kadar iyice kabalaşmış, duyularımıza hitap edecek şekilde, yani kelâma dönüşmüştür.

Nitekim İsa için, "Tanrı'nın kelâmı" derler. Aslında her varlık Tanrı'nın kelâmıdır. Rama da, "Ben Krişna'nın kelâmıyım." demiştir. Yani, "Krişna, en yukarıda, en yüce olan, kendini kabalaştırarak benim hâlimle tezahür ettirdi. Ben ile o biriz". Kuran'da da, "Dönüşünüz banadır" der. "Tezahür âleminde gerisin geriye çekildiğiniz zaman, benim bir partikülüm olarak içime gireceksiniz." Hepimiz o büyük vibrasyondan vibrasyonlar taşıyoruz.

Bu nedenle uyanmak, tek başımıza yapabileceğimiz bir iş değildir. Hiç kimse

tek başına uyanamaz. Külli uyanışlar ancak devre sonlarına özgüdür. Büyük devreler hâlinde, genel olarak gerçekleşir. Bütün dünya denildiği zaman, buna ahireti de dahildir. Dünyada meydana gelen büyük değişiklikler sadece fizik dünyada oluşmaz. Burada ve orada aynı zamanda. Birbirinden ayrı şeyler değildir. Aynı binanın kapısı gibidirler.

Dünya Gerçek Mutluluğun Arifesindedir

Herkes son zamanın bu büyük baskısına tahammül edebilecek ruh gücüne sahip değildir. Şu andaki insanlık, bundan önce gelmiş geçmiş insanlığın başından geçen maceraların hiç birine benzemeyen macera içindedir. Eşi benzeri olmayan bir hayat yaşıyoruz. Dünya sifiri, dünya kurulduğundan beri, bugün doğa insanlığının geçirmekte olduğu hâl ve hareketi geçirmiş değildir. Çok çok özel bir hayat içine alınmıştır.

Dünya çok özel bir laboratuardır. Çok özel tecrübeler yapılmakta, bunun ardından da çok özel sonuçlar elde edilecektir. Dolayısıyla Arap ulusunun, Peygamber zamanına hitaben adlandırdıkları "Asrı Saadet" gerçekte şimdi yaşanmaktadır. Mutluluk çağı bu devirdir. Bu, şu anda mutluluk içinde yaşıyoruz anlamında

değildir. O'na kavuşmanın arifesindeyiz. Bizi saadete götürecektir zaman içindeyiz.

Bütün insanlık Bilgi'ye dayanan, her şeyin bir ilkeye, bir bilgiye bağlı olarak tezahür ettiğinin tam anlamıyla kavranabilecek zamana gitmektedir.

Yukarı'nın en büyük hedefi, insanlığın, içinde bulunduğu, kasıtlı olarak meydana getirilmiş bulunan bu durumdan rahatlıkla geçmesi, geçtikten sonra da gerçek asrı saadete yükselmesidir. Bu, hepimiz için gerçek tekâmüldür. Bu dünyanın sorumlusu olan plânlar, ya da tek başına Rab, olduğu gibi bu dünya varlıklarının bütünü, spatyomlar da dahil olmak üzere hepsini çok daha üstün düzeyde bir yöreye nakletmeye, büyük bir mutasyon dediğimiz meseleye hazırlamaktadır. İşte saadet o zaman olacaktır.

İnsanlık mutluluğun ne olduğunu asla tatmamıştır. Biz mutluluğun nasıl bir şey olduğunu bilmiyoruz. Elimizde kıyaslayacağımız hiçbir şey yoktur. İnsanlık mutluluğu bundan sonra tadacaktır.

Hem Laborant Hem Kobayız

Dünya çok yüksek ruhsal kudretlerin deney yeridir. Yüksek ruhsal kudretler, Yönetici Plânlar demektir. Bunların hepsine İdareci Mekanizmalar denir. Dünyanın her yerinde ayrı ayrı var

olan Plânlar ifade eder. Her birimiz teker teker bir Ruhsal Mekanizmanın laboratuvarında çalışan laborantlar gibiyiz. Ve aynı zamanda kobaylar gibiyiz. Bilgiyi kendi üzerimizde deniyoruz. Hem öğrenen içindeki erişiyi hazırlıyor, hem de tezahürleri nasıl oluyor diyerek onu kendimize şırıngalıyoruz.

Ne yaparsak yapalım aşağıda bunu yapıyoruz. Ne ekersen onu biçiyoruz. Teorilerimizi insanlar üzerinde gerçekleştiriyoruz. İnsanlar yeryüzündeki vazifelerinin her türlü gereklerini yerine getirirler. Vazife icabı kobaylık yapması gerekiyorsa kobaylık; laborantlık gerekiyorsa laborantlık yapar. Ve her ikisini de aynı zamanda yapar.

Hepimiz kendi teorilerimizin, düşüncelerimizin, arzularımızın kobaylarıyız. Arzular, imajlar yaratırız, onu ilk deneyen de yine kendimiz oluruz. Modeli çizeriz, keseriz, biçeriz ve kendimiz giyeriz.

Niçin yeryüzünde bildiğimiz tarihlerden bu yana, bunca peygamber gönderilmişti? Yıpranan, eskiyen bilgilerin değiştirilmesi için değildir. Aslında her peygamber bir yüksek kudretin maşasıdır, onun laboratuvarında görevlidir. Bilginin yıpranması, eskimesi gayet doğaldır, çünkü ne olursa olsun zaman ve mekân tarafından hırpalanır. Piramitler bile dayanmamıştır; fıkırlar da öyledir. İnsanlık kendisine belli bir zaman ve mekân içinde

yapılmış olan bir bilgi yardımını almak suretiyle yoluna devam eder. Hızlanır, belli bir yere kadar onu götürür. Ondan sonra başka bir zaman-mekân içine girdiğinde, o bilgi ona yetmez. Başka bir şeye ihtiyacı vardır; onun yürüyüş hızına uygun olmak üzere ve daha başka imkânlar hazırlamak için. Amaç sadece yürütmek için değildir.

Yukarı'dan gelen her bilgi insanların önünde açılacak yeni yolların sebeplerini oluşturur. Eğer o bilgi, bilgi tarzında gelen o güçler yol hafriyatını yapmazsa in-

sanlar yürüyemez.

İşte Muhammed peygamberin aracılığıyla açılan Kuran yolu da işini bitirmektedir. Şimdi çok daha kapsamlı, ümmet olmanın dışında bütün insanlığı aynı zamanda tek bir yola sokacak bir harekete ihtiyaç vardır. Bütün dinler kendine ait olanları bugüne kadar getirmiştir. Ama dikkat ederseniz ayrı ayrı sınırlar içindedir. Birbirleriyle ortak alan kurmuş değillerdir, ama en azından kendi içlerine dahil olanları birleştirmeye çalışmaktadırlar.

Zaman-mekân çok

önemlidir. Yani her şey kendi zamanında, yerinde mütalaa edilmelidir. Bizler de çok değişik bir zaman-mekân içinde bulunmaktayız. İçinde bulunduğumuz zaman-mekân niteliği şu ana kadar dünyada gerçekleştirilmiş değildir. Hiçbir şeyle kıyaslamayınız. Bizim bu zaman ve mekândan alacağımız şeylere ihtiyacımız var.

Bütün dünya tam zamanında bir değişim noktasına doğru gitmektedir. Ve o noktada tüm değerler, tüm ölçüler değişecektir.

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

ANKARA

● DERNEK MERKEZİ

* SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

6 EKİM	Kabuklar ve Nefsaniyet	Esen TÜNERİ
13 EKİM	Kabukların Nedenleri ve Çeşitleri	Evrensel BUDAK
20 EKİM	Kabuklardan Kurtulmanın Yolları	Selim KARABIYIK
27 EKİM	Kabukların Topluca Kırılışı ve Kıyamet	İsmet YALÇIN

* CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 14.00-16.00)

3 EKİM	Devre Sonunda Tesirlerin Yoğunlaşması	Selim KARABIYIK
10 EKİM	Yozlaşma Alanları	Ercüment KAYA
17 EKİM	İnançlardaki Kabuklaşmanın Devre Sonu Etkileri	Emre ÜLKER
24 EKİM	Devre Sonu ve Mantal Sıçrama	Atilla UYSAL
31 EKİM	Doğal ve Toplumsal Olayların Amacı ve Hedefi	Tarık ARIKDAL (M.T.I.A.D. Üyesi)

Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Cihan Sk. No: 19/12 06430 Sıhhiye/ANKARA

ADANA

10 EKİM	İnsanlığı Birleştiren Gerçekler	İsmet YALÇIN
---------	---------------------------------------	--------------

Yer: Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği,
Kurtuluş Mah. 304 Sk. Alganlar Sitesi B Blok Kat: 1 No: 1 01130 ADANA Tel: (71) 546029
Saat: 19.00-21.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

SEMİNER

BİLGİ ÇAĞINA GİRERKEN

3 EKİM	Birlik Yolunda Yardımlaşma ve Dayanışma	(ARAD Üyesi) İsmet YALÇIN
10 EKİM	Bütünlüğü Yaşamak	(EKBD Üyesi) Berna KUTLUATA
17 EKİM	Birlik İçin Türkiye'nin Görevi	(EKBD Üyesi) Zerrin BAŞER
31 EKİM	Yeni Çağ İnsanın Değişimi	(ARAD Üyesi) Atilla UYSAL

Yer: Evrensel Kardeşlik ve Bilgelik Derneği, Strazburg Cad. No: 47/6 Maltepe/ANKARA
Tel: 229 75 85
Saat: 14.00-16.00

ARAD ve Evrensel Kardeşlik ve Bilgelik Derneği'nin işbirliğiyle düzenlenmiştir.

YÜCE BİLGİNİN HİZMETLİLERİNE

Su son dünya enkarnasyonumuzun bizlere sağlamış olduğu avantajdan azamî surette yararlanabilmek ve bu imkânı amaca uygun olarak üretip, nihayatlendirebilmek bizler açısından çok önem taşıyan bir konu olup, bu önemin ciddiyetini, gerek faaliyetlerimiz esnasında gerekse düşünce hayatımız sırasında derinden hissetmemiz gerekmektedir.

Hissiyatımızı taze tutabilmek, konunun gidişatıyla yakından alâka gösteren bir husustur.

Bizlere bahşedilmiş bulunan bu Yüce Vazife unsurunu içlerimizde körüklenen bir ateş tarzında taşımaya devam edip, önümüze çıkacak olan merhaleleri ise bu ateşin gücüne dayanarak geçebilme kabiliyetini kazanmalıyız.

Yaşanan eprölerin bizlere lâzım olacak hissiyatlarını bir an önce elde edebilme hassasiyetini de edinebilmemiz gerekmektedir.

Varlığımızda mevcut olan bu özellikleri ve diğerlerini hızla açığa çıkararak işler hâle getirebilmemiz, gereken cehti acilen göstermemiz icap etmektedir.

Bizler artık parlatılan meziyetlerin ışıldaması ve bu ışıkların ise Yüce Işık ile gereken ortak alanı yaratabilmesi durumunu yaşamamızı gerektirdiğini ve bu gerekliliğin geç kalma sınırlarını zorlamakta olduğunu fark etmeliyiz.

Yavaş yavaş, düşüncelerin, yolları ne olursa olsun, aynı merkeze doğru hareket ettiğine şahit olmaktayız.

Tüm insanlığın gerek bilerek gerekse farkında olmadan birlik özlemi ile dolup taşıdığı ve tüm hareketlerin bu yönde olduğunu, duyulan açlığın ve boşluğun kapanmaz bir şekilde büyüdüğünü görmekteyiz.

Açlığın doyurulacağı, boşluğun doldurulacağı devrenin içerisinde bulunmaktayız.

İhtiyacı duyulmayan bir şeye sahip olunamayacağını düşünerek kendimizi iyice ölçüp, biçip muhtaciyetimizin ne denli zaruretler içerisinde olduğunu anlayabiliriz.

Herkesin, kendi kapasitesine uygun olarak gösterdiği bu ölçünün seviyesini acilen yükseltme çabaları göstermesi gerekmektedir.

Bu çabanın sürekliliği, bizler açısından memnuniyet verici sonuçlar doğuracaktır.

Bizleri hedefe taşıyacak olan, işte bu kutsal fark edişler olup, derhal benimsenmesi gereken hususlardır.

Kendimizi asla gidişin süratine kaptırmadan, yerimizi iyi koruyarak, kayan zemine, önümüze ardarâ çıkan tuzaklara, bizleri içine almaya çalışan girdaplara, her türlü cazibe alanının çekim gücüne direnerek kalkanlarımızı güçlendirmeli, inançlarımızı derinleştirmeliyiz.

Kendini daima, o yüce ana doğru yaklaşıyor olarak hissedip, varlığını o konsantrasyon içerisinde tutabilenler, kazanacak olanlar olacaklardır.

İYİNİN VE KÖTÜNÜN ÖZDEŞLİĞİ

Erol KONYALIOĞLU

Hiç hoşumuza gitmeyecek ama gerçek şu ki, iyi ve kötü özdeşdir. Yani sonuçları, görünüşleri, bizdeki izlenimleri ve değerlendirmelerimiz ne olursa olsun, iyi ve kötü, tek bir enerjinin bize göre değişen tezahürlerinden ibarettir.

İyi ve kötü, gayet belirsiz, oynak, kişiden kişiye değişen, açık ve kesin bilgi taşımayan duygusal değerlendirmelerdir.

BİR ŞEYE NEDEN KÖTÜ DERİZ?

İşimize gelmez de ondan. Rahatımız kaçmıştır. Maddî bir kaybımız olmuştur. Duygularımız incinmiştir. Ya da yüksek seviyeli bir duygu olan vicdanımız reaksiyon göstermiştir. Yaşadığımız ya da gözlemlediğimiz olaylara bireysel ve egosantrik bir açı-

dan bakarak, böylesi tatminsizlikler duyduğumuzda olup bitenlere hemen "kötü!" damgasını yapıştırırız. Bırakın olayı yaşamayı, yaşanmamış ya da yaşamak üzere olduğumuz her olay bile bizim için bir hasımdır; hemen tavrı alırız, olmayacak ihtimalleri düşünüp, her türlü tedbiri alırız. Yaşayacağımız olay sanki gizli bir kötülük potansiyeli taşımaktadır. Sanki bizi tehdit eden bir tehlikedir. Yani genelde yaklaşımımız kuşkucu ve önyargılı olur. Hep riskleri düşünürüz.

Neden böyledir? Bir şeye neden "kötü" deriz? Yaşamadığımız bir olay, önceden tanımadığımız bir şey neden bize ürkütücü, kötülük potansiyeliyle yüklü gelir? **Çünkü bilgimiz yetersizdir.** Şuurumuz dardır. Zaman ve mekânla sınırlıyız. Bu nedenle, nereden ne gelecek diye cin gibi sağa sola bakınan, kalbi küt küt atan ürkük sincaplar gibiyiz. Olayları değerlendirmek için sınırlı bir aklımız ve kısıtlı bilgilerimiz var. Yaşadığımız ya da yaşayacağımız olayın neticede ne gibi sonuçlar vereceğini, dalga dalga nerelere yayılacağını bil-

miyoruz. Görünenin ötesinde olmakta olandan haberimiz yok. Fizik ötesinde, duyularımızın ötesinde, algılarımızın ötesinde olmakta olanı fark etmiyoruz.

Görülüyor ki, bir olayı "kötü" görmemiz sınırlı bilgi ve idrakimizden kaynaklanmaktadır. Bir unsur daha var: İdrak darlığımızın sonucu olarak bizler **ego** sahibiyiz. **Kabuklarımız var.**

Kendimizi Bütün'den ayrı, yalıtılmış bir "ben" olarak algılama gibi bir illüzyon (aldanma) içindeyiz. Kendimizi Bütün'den ayrı görünce, ister istemez kendimizin dışındakilere ve çevreye karşı gard almışızdır. Savunma mekanizmalarımız vardır. Kendimizi korumak isteriz. Tecrübelerimiz, bize, dışarıdan kötülük gelebileceğini göstermiştir. Duygularımız vardır. Haz ve elem mekanizmasıyla hareket ederiz. Bize haz veren, hoşumuza giden şey iyi; elem ve acı veren, ıstırap çektiren şey kötüdür.

Görülüyor ki, olaylara varlığımızın bedensel yönüyle baktığımızda karşımıza iyi ve kötü gibi bir ikilem, bir illüz-

yon çıkmaktadır. Yazımızın ilerleyen bölümlerinde bu iki-
liği Birliğe indirecek olan
Ruhsal bakışı ele alacağız.

İYİLİK VE KÖTÜLÜK RÖLATİFTİR

İyilik ve kötülük görece-
lidir, nispidir, rölatiftir. İnsan-
dan insana değişir. Sizin için
iyi olan, öbürü için kötüdür.
Bir savaş, kazanan taraf için
iyi, yenilen taraf için kötü ola-
rak nitelenir. Bir adamın yol-
da yüklüce bir para bulması
onun için iyidir, ama parayı
kaybeden için kötüdür.

Görülüyor ki, aynı olay
iki bakış açısına göre, aynı
anda hem iyidir, hem de kötü.
Kim haklı, kim haksız? Yoksa
haklılık ve haksızlık yok mu?
İyi ve kötü hükmünü kim ve-
recek ve hangi esasa göre
verecek? Belli değil.

İyi ve kötü kavramları
kendi özgün gelenek ve göre-
neklerine bağlı olarak topl-
lumdan topluma da değişir.
Bir toplum için iyi olan, başka
bir toplum için kötü olabilir.
Aynı toplumda bile iyi ve kötü
kavramları zaman içinde
farklılaşabilir, hatta yer deği-
şirebilir.

Bir insanı ele alırsak,
onun iyi ve kötü hakkındaki
değerlendirmeleri hep aynı
mıdır? Değildir. Çocukluğun-
da farklıdır, gençliğinde fark-
lıdır, olgunluk çağında gene
farklıdır. Yani zaman ve mekâna,
bilgimize, çıkarlarımıza ve
icaplara (zorunluluk-
lara) bağlı olarak iyi ve kötü
hakkındaki değerlendirmele-

rimiz hep değişir.

O hâlde anlaşılıyor ki,
her zamanın ve mekânın, her
icaplar topluluğunun kendisi-
ne göre iyisi-kötüsü vardır.
Örneğin, spatyoma has za-
man ve mekânda iyilik-kötü-
lük var mıdır dersiniz? Yani fi-
zik bedenin terkiyle geçilen
öte âlemde, ahirette iyilik ve
kötülük yapılabilir mi? Ada-
mın parasını mı çalacaksınız;
parası yok ki! Öldürecek misi-
niz? Bedeni yok ki; öldüre-
mezsiniz. İyilik olsun diye ne
yapacaksınız? Onun bir şeye
ihtiyacı yok ki. Tabii şimdi ara
safhanın aşılıp dünyasal izle-
rin silindiği gerçek spatyom
yaşamından söz ediyoruz.
Yani o abarttığımız iyilikler,
kötülükler fizik ortamda, dün-
ya yaşamında geçerlidir. Öte
tarafın yasaları başkadır.
Kaldı ki, evrende sadece iyili-
ğin ya da sadece kötülüğün
hâkim olduğu tekâmül ortam-
ları da mevcuttur.

MUTLAK İYİLİK, MUTLAK KÖTÜLÜK YOKTUR

Ne tarafından tutarsa-
nız tutun, iyi ve kötü kavram-
larında bir evrensellik bula-
mazsınız. Yani mutlak iyilik
ya da mutlak kötülük diye iki
ayrı kavram, iki ayrı hakikat
mevcut değildir. İyi ve kötü bir
kumaşın tersi ve yüzü gibidir.
Bunları birbirinden ayırma-
mız mümkün değildir. Kuma-
şı, şurası tersi, şurası yüzü
diye iki ayrı parçaya ayırabilir
miyiz? O hâlde biz kendi ba-
kış açımıza göre bir şeye iyi
ya da kötü diyoruz. Tek bir

şey vardır ve biz onu bir gö-
zümüzle ak, diğeriyle kötü
görürüz. Ya da taktığımız
gözlüğe göre bir ve aynı olan
şey bize ya iyi ya da kötü gö-
rür.

KÖTÜYÜ ORTADAN KALDIRABİLİR MİYİZ?

Deneyin. Kaldıramaz-
sınız. Böyle bir imkânı, böyle
bir gücü evrenin hiçbir köşe-
sinde bulamazsınız. Böyle bir
ihtimal yoktur. Dolu ile boşu,
aydınlıkla karanlığı, baş ile
sonu birbirinden ayırabilir mi-
siniz? Birini ortadan kaldırır-
sanız, diğeri de kalkar. Daha
önce de belirttiğimiz gibi ku-
maşın tersini ortadan kaldır-
yım dersiniz, kumaşın kendi-
si elden gider. Tekrar ifade
edelim ki, iyi ve kötü diye ayrı
ayrı şeyler değil, tek bir şey
olduğu için ne iyiyi ortadan
kaldırabiliriz, ne de kötüyü.

Negatifleri (kötüleri) or-
tadan kaldırıp hep pozitif-
e (iyiye) yönelme arzusu, duy-
guların kaynaklanan lineer
bir gidiştir. Gerçekleşmesi
imkânsız bir fantezidir, reali-
teyle alâkası yoktur. Bu aye-
nen elektriğin artısını, ekssi-
sinden ayırmaya benzer. Oysa
pilden akım çekerek bir
ampul yakmak istiyorsak artı-
sı ve eksisiyle beraber iki kut-
ba da ihtiyacımız vardır. Tek
bir kutbu kullanmak istersek,
pilden yararlanamayız.

Evren müspet ve menfi
enerjilerle küresel bir işleyiş
içindedir. Varoluş bu iki ener-
jinin daima birbirini dengele-
mesiyle süreklilik gösterir. Ev-
ren bu enerjileri kullanarak (ki

müspet enerji aslında Zaman Enerjisi, menfi enerji de Hayat Enerjisidir) kendi kendini organize eden ve kendi kendini kontrol eden otonom bir sistemdir. Bu enerjilerin çeşitli kombinasyonları hayat içinde karşımıza çıkar ve biz onları işimize nasıl geliyorsa (iyi ya da kötü) öyle niteleriz. Bize öyle gelir, öyle yakıştırırız. Ama bu yakıştırmaların hakikatle ilişkisi yoktur.

DİNLERDE İYİ VE KÖTÜ

Dinler, bir zamanların iyi-kötü ayrımını yapamayan ve henüz vicdanî sorumluluklarını hissedemeyen belli insan gruplarına, iyi-kötü reçeteleri sunan geçmiş zaman öğretileridir. Bir kez daha belirtelim ki dinler vazifelerini yapıp bitirmiş, hatta bugün bile belli bir azınlığın ihtiyaçlarını karşılayan ve evrenselliğe sıçrayacak olan insanlığa Bilgi Çağı'nı hazırlayan çok değerli bölgesel çalışmalardır.

Kutsal kitaplarda kullanılan terminolojide iyiliğin karşılığı sevap, kötülüğün karşılığı da günahdır. İki ayrı liste vardır: Sevaplar listesi ve günahlar listesi. Yani deniyor ki, "Sizin aklınız ermiyor, vicdanınız henüz yeteri kadar çalışmıyor; sizin aklınız ve vicdanınız ben olayım!" Bu iki uzun listede sıralanmış sayısız maddeleri hafızalarında tutmaya çalışan insanlar

(duygusal ve egoistik oldukları bilindiği için), cennet vaadi ve cehennem korkusuyla, salimen karşı kıyıya ulaştırılmıştır. Böylece insanlık artık rüşdünü ispat etme devrine yükselmiş, kendi yolunu Evrensel İlkeler yönünde, kendi çizme seviyesine erişmiştir.

İHTİYAÇLARIMIZ AÇISINDAN İYİ VE KÖTÜ

Defalarca tekrar ettik; evrende tesadüfe yer yoktur. Her hareket maksatlı, şuurlu ve yerindedir. Lineer olmadığı için, küresel bir işleyişe sahip olduğundan yaşadığımız her türlü olay da bir amaca hizmet için cereyan eder. Bu amaç varlığın tekâmül ihtiyaçlarının karşılanmasıdır. Bu ihtiyacın bir diğer adı da varlığın plânına karşı olan vazifesini yerine getirmesidir. Bir beden her hücresinin oksijen ihtiyacını nasıl karşılıyorsa Bütün olan da tüm varlıkların tekâmül ihtiyacını öyle karşılar.

Bir bedende hücreler nasıl farklı fonksiyonlar görüyor ve buna bağlı olarak farklı ihtiyaçlar içinde bulunuyorsa, her varlık da aynı şekilde farklı ihtiyaçlar içinde plânlarına çeşitli hizmetlerde bulunurlar.

Ne var ki, bizler ihtiyaçlarımızın ne olduğunu açıkça bilmediğimiz gibi (belki sezebiliriz), başkalarının ihtiyaçları

rı konusunda da hüküm verecek, o ihtiyacı takdir edecek durumda değiliz. Dar şuuru-muz, lineer düşünce sistemimiz buna engeldir.

Her şeyden önce ihtiyacın iyisi, kötüsü yoktur. Kötü dediğimiz gübre, bir gül ağacı için iyidir. Yani yaşanan her türlü olay iyisiyle, kötüsüyle bizim (ve başkalarının), mutlaka bir ihtiyacımızı karşılamaktadır. İnsan ancak böyle bilgi ve tecrübe kazanır; plânına bu şekilde bilgi aktararak hizmet eder. Kuşkusuz elde edilen her şeyin bir bedeli vardır; bu bedel çabadır, her çaba ise bir ıstıraptır. Biz ise bu durumu "kötü" olarak nitelendiriyoruz. İstiyoruz ki, hiç rahatımız kaçmasın, hiç kötü şeyler, ıstırap veren olaylar cereyan etmesin ve biz o nimete kavuşuverelim. Ama hiç böyle olmuyor. Aklımız almasa da, duygularımız isyan etsé de "kötü" dediğimiz, bize ıstırap veren olaylar, bir uyarıcı olarak bizi daha çok geliştirmektedir.

Görülüyor ki, yaşanan an, bizim için en değerli andır; o anda yaşanan olay (ister iyi, ister kötü olsun), bizim için en uygun, en gerekli biricik olaydır. Önemli olan, o olaydan mümkün merteye yararlanmak, sonuçlar çıkarmak ve dolayısıyla farkındalığımızı, şuurulluğumuzu geliştirmektir.

(Devam Edecek)

Hıç bir problem insanın kendindeki problemi halletmek kadar, güçlük arz etmez.

SADIKLAR PLÂNI

ESNEKLİK VE UYUMUN AMACI

Nurgül COŞKUN

T

ÜM Dünya olarak, büyük bir hızla değişime gidiliyor. Bu değişimde önemli olan, zihniyetlerde kökten bir değişimin olacağı konusudur.

Zihniyetlerdeki bu kökten değişim, eşyanın niteliğini çelişkisiz olarak belirler; Dünya varlığı olarak; fizik ortamıyla, sosyal ortamıyla, kurumlarıyla, inançlarıyla ilişkileriyle her şeyiyle yenilenme demektir bu.

Bu değişim bir plân gereğidir. Ve bu değişime hemen hemen asırlar öncesinden beri hazırlanılmıştır, bunun için çalışılmıştır. Bunun maksadı da Dünya'nın yeni dengeye olan ihtiyacının karşılanmasıdır.

Bu değişim ihtiyacının karşılanması için, bu süreç içerisinde, her türden olay yaşanmış, tecrübe edilmiştir: Gerek ferdî, gerek toplumsal her türden olay (savaşlar, açlıklar, hastalıklar, yer hareketleri vb.) aklınıza gelen, gelmeyen her türden olay yaşanmıştır.

Bugün de, her türden olaylar zamanın hızlanmasına paralel olarak sıkça ve içiçe geçmiş durumda yaşanarak ihtiyaçlar karşılanıyor.

Yeni zaman ve mekân şartlarının getirdiği dengelere uyum sağlayabilmek için, kısaca yeni olana uyum sağlayabilmek

için de yaşanılacak olayların baskı ve basınç dozunun artabileceğinin bilinmesi gerekir.

OLAYLARIN AMACI

Bütün bunların amacı, her türden olayları yaşamamızın amacı; hayatın amacı olan evrensel ilke ve kanunları öğrenmek ve uygulamaktır.

Evrensel ilke ve kanunlar, bir tek ilkenin; **Etki ve Tepki İlkesi**'nin kapsamındadır. Bu ilke evrenin ana ilkesidir. Yani evren bir tek ilkeye göre hareket eder: Atomundan galaksisine, canlısından cansızına her şey bu ilkeye tâbidir.

Esneklik ve Uyum İlkeleri de evrensel ilkelerdir ve bu ilkelere de evrensel ilkelere göre hareket eder. Yani evren bir tek ilkeye (Etki ve Tepki İlkesi'ne), dengeli bir biçimde, ahenkli bir biçimde katılımı sağlamaktır. Demek ki denge kurmak için, ahengi sağlamak için, uygun hâle gelebilmek için Esneklik ve Uyum İlkeleri'ne ihtiyaç vardır.

En kabasından en incesine kadar bütün maddesel yapılarda Esneklik ve Uyum İlkesi'nin; doğal olarak da Etki ve Tepki İlkeleri'nin değişik veçhelerle, ama aynı mekanizma ile her türlü işleyişi görülebilir. İşte bu nedenle esneklik ve uyum açısından etki ve tepki mekanizmasının işleyişini ve bu işleyişten doğan hususları bilmek gerekiyor.

Neden altına değer veriliyor? "Altın paslanmaz, kırılmaz, kolayca deforme olmaz da ondan." Eğer altın, atomik seviyede, bu ilkeyi kullanıp, elektron,

nötron-protonları arasında iç dengeli kurmamış olsaydı; altın da paslanırdı, kırılırdı, deforme olurdu.

Demir iç dengesini tam kuramamıştır. Pas, demirin oksijenle yaptığı denge kurma çalışmasının ürünüdür. Sıradan şartlarda, ancak bu kadar, yani dayanıksız dediğimiz kadar denge kurabiliyor. Tutarlı bir denge kurabilmek kolay değildir.

Uranyum elementi kendi iç dengesini kurabilmek için alfa, beta, gamma ışınları dediğimiz parçaları yapısından çıkarır durur. Bu tür örneklerin çoğaltılması mümkündür.

Esneklik ve Uyum İlkeleri'nin işleyişi Güneş Sistemi'nde de görülebilir. Bu sistemi meydana getiren güneş ve plânetler birbirlerinin çekim güçlerini dengelememiş olsalardı uyum içerisinde birarada (değişik mesafelerde ama ortak bir alanda) bulunamazlardı. Ya da birbirleriyle çarpışırlar ya da bu sistemin alanından uzaklaşıp giderlerdi. Bu ilkenin işleyişini daha da büyük bir sistem olan galaksilerde de görebilirsiniz. Yani, evrenin her yerinde ve her seviyede bu ilke dengeler kurma, yeni dengeler yaratma, ahenkler oluşturma olarak ve diğer veçheleriyle de çalışmakta, an be an Esneklik ve Uyum İlkesi işlemektedir.

İNSANIN ESNEKLİK VE UYUM SORUNU

Esneklik ve Uyum İlkeleri açısından Dünya hayatının amacı

insanın davranışlarının, tavırları-
nışlarının şuurlu hâle getirilmesi,
ilişkilerinde denge kurmayı öğren-
mesidir.

Yani biyolojik hayatın ö-
nemli bir halkası olan insan dav-
ranışlarını, tavırlarını yeryü-
zünde şuurlu hâle getirmeyi ve
ilişkileri, etkileri dengelemeyi öğ-
renmektedir.

Demek ki Dünya hayatının
amacı işte şu kadar sene
yaşayıp, çoluk çocuğa karışıp
nesil üretmek vb. ile rahat içinde
ömür geçirme faaliyetleri değil.
Dünya hayatının amacı, bir dina-
mizm içerisinde evrensel ilke ve
kanunları öğrenip uygulamak, ev-
renle olan bağı şuurlu hâle getir-
mektir. Bütün bu çoluk çocuğa
karışma, nesil üretmek gibi faali-
yetlerin içinde evrensel ilke ve
kanunları öğrenip uygulamak
vardır.

Dünya insanı evrenle olan
bağını şuurlu hâle getirdikten
sonra kozmosa açılacak. İnsan,
kendiyi, dünyayla olan uyumunu
şuurlu hâle getirilmeden kozmik
ünitelerin etkilerine nasıl daya-
nabilir, bu etkileri nasıl dengele-
yebilir? Halbuki kozmos üni-
telerinde kozmik amele olacak
kişinin bu ünitelerin etkilerine
dayanabilmesi ve bu etkileri den-
geleyebilmesi gerekir.

Bu nedenle Dünya in-
sanının karşısına çıkacak en
büyük sorun da, esneklik ve u-
yum sorunudur. Bu sorunun ne
ölçüde olduğunu görebilmek için;
insanın insanla, insanın doğayla
olan ilişkilerine şöyle bir bakmak
bile yeter: İşte, insanın insanla
olan ilişip takışmaları, işte çevre
kirliliği sorunu, işte ozon taba-
kasının delinmesi meselesi.
Bütün bunlar Dünya insanının
doğayla olan ilişkisinin durumunu
apaçık bir şekilde ortaya seriyor.
Dünyanın bunca zaman
içerisinde kurduğu dengeleri bile
tehlikeye düşürmüştü.

Demek ki doğaya uygun

Etkiye Tepki Böyle Olmaz!

yaşamının öğrenilmesi gereki-
yor. Bunun için etki ve tepki den-
gelerinin nasıl kurulacağını, yani
Esneklik ve Uyum İlkeleri'nin
işleyişinin bilinmesi lâzım. Çünkü
her zaman ve her yerde etki ve
teпки sürekli bir şekilde çalışmak-
tadır (yatay ve dikey etkiler ola-
rak). Sonsuza kadar nerede olu-
nursa olunsun bu etkiler ve tep-
kiler var olacaktır. Bu nedenle es-
neklik en büyük özelliğimiz ol-
malıdır.

ETKİ VE TEPKİ MEKANİZMASININ OTOMATİK İŞLEYİŞİ

• Etki ve tepki mekaniz-
masının idrakii ve şuurlu olarak
nasıl işletileceğini ve bu işleyiş-
ten doğan hususları öğrenirsek
kendimizle, Dünya'yla, evrenle
kısaca tabiatla olan ilişkilerimiz
dengeli uyum içinde olabilir.

Bu mekanizmanın otomatik
tarzda nasıl işlediğini tabiatın bir
şey üzerinde bir örnekle ba-
kalım: Örnek olarak suyu ele
alalım. Suda Etki Tepki İlkesi
nasıl çalışıyor?

Suya, diyelim ki sıfır dere-
cenin altında bir ısı etkisi gel-
diğinde, su bu ısıyı (bu etkiyi)
içine alarak ısısını sıfırın altına
düşürür. Bu etki sürececek olursa
suyun buna tepkisi (karşı etkisi)
buz olmaktır.

Eğer bu ısı etkisi artı(+)

dört (4) derecenin üzerinde olur-
sa yine, su, bu etkiyi de içine alır.
Eğer +4 derecelik etki devam
ederse suyun buna tepkisi (karşı
etkisi) buhar olmaktır.

Suyun ısı etkisine buz ve
buhar olarak, tepki vermesi es-
nekliğini belirtmektedir. Burada
önemli olan suyun sıvı olarak kal-
makta direnmeyişi, esneme ya-
parak yapısını korumasıdır. Buz
da, buhar da sudur. Burada es-
neme hâl değiştirme olarak
görülmemektedir.

Denilebilir ki suya daha
güçlü bir etki geldiğinde su mo-
lekül atomlarına ayrılır, artık o su
değildir. Evet, artık o su değildir
ama bu defa esnemeyi atomlarına
ayrılarak göstermektedir. Su bu
güçlü etkiyi içine alır ve esneye-
rek atomlarına ayrılmak suretiyle
etkiye uyum sağlar.

Görüldüğü gibi her seviye-
de, esneme ve uyum yapma il-
kesinin işlemesi sürmektedir.
Otomatik olarak bu böyle çalışır.

Bir de yüksek şuurların
meydana getirdiği etki tepki me-
kanizmasının, yine otomatik
işleyişinden örnek ele alalım. Bu
yeryüzünde en iyi olarak beden-
lerde görülebilir. Çünkü beden de-
nen organizasyon tamamen bir il-
keler bütünüdür ve bunu yüksek
şuurlar imal etmişlerdir. Yine etki
ısı olsun. Beden ısıyı hisset-
tiğinde, yani içine aldığı nasıl
bir tepki verir? Önce beden ısısını
bir miktar artırır. Fakat etkinin de-

vam edışı sürerse terleme şeklinde tepki verir. Çünkü koruması gereken bir organizasyon vardır ve onun ısısını 36-37 derece arasında tutması gerekmektedir. Eğer bu ısı etkisi düşük derecelerde ise beden buna karşı; kanın akışını yavaşlatmak, titreme hareketi ile beden ısısını korumaya çalışarak tepki verir.

Görüldüğü gibi bu da etki tepki mekanizmasının otomatik bir işleyişidir. Bunlarda (titreme olsun ya da terleme olsun) bizim istemli bir davranışımız, etkimiz yoktur.

ETKİ VE TEPKİ MEKANİZMASINA BİLGECE KATILIŞ

Yeryüzüne ilkeleri öğrenmek ve onları uygulamak için inen insanın, yani, ilkelerle yürüyen bir ruh varlığı olan insanın davranışları nasıldır? Gerek duyular seviyesinde, gerek zihinsel seviyede Esneme ve Uyum İlkeleri'ne nasıl katılmaktadır? Otomatik bir tarzda mı yoksa bilgece mi katılmaktadır?

Bunun cevabını tahammül gücümüzle (dayanabilme gücü, sabır) verebiliriz: İnsan duyuları ve duygularıyla hareket eden bir varlıktır ve duyuları duyguları kanalıyla fizik âlemle ilişki içindedir.

Etki nereden gelirse gelsin ve nasıl olursa olsun (bu bir hastalık olabilir, bir tekme ya da hakaret olabilir, bir deprem, bir su baskını olabilir, bir kaza da olabi-

li, yani her şey olabilir) bu dış uyaran, bu dış etki duyular ve duyguları vasıtasıyla alınır (Zeka ile ateşin yakıcılığı, suyun ıslatacağı anlaşılmaz.). Yani, bu dış uyaran duyular ve duygulara basınç yapar, etki eder.

İşte duyu ve duygularımıza yapılan bu basınca karşı gösterilen tahammül gücü, dengeleme gücü bizim esnekliğimizin ölçüsüdür: Bizi etkileyen, etkisi içine alan bir olay karşısında ne kadar dayanabiliyoruz?

Diyelim ki, duygularınıza bir etki geldi, ne yapıyorsunuz, nasıl davranıyorsunuz? "Aynı şekilde iade ediyorum." tarzında mı davranıyorsunuz? Yoksa dıştan gelen bu etkiye karşı bir iç basınç oluşturarak mı tepkide bulunuyorsunuz? Burada tepki karşı etki şeklinde, ama acaba uygun bir karşı etki şeklinde mi oluyor?

Diyelim ki öfkelenediniz, bu öfkeyi ne kadar tutabiliyorsunuz? Tutuyorsunuz da nasıl bir cevap veriyorsunuz, karşı etkide bulunuyorsunuz?

Ya da gözü gönlü kapayıp, dışarıdan yapılan bu uyarana, bu etkiye sağır ve kör kalarak kaskatı mıyız? Yani olaydan, basınçtan kaçıyor muyuz?

Bunlara herkes kendi içinde cevap ararsa durumunu görebilir.

Bizi değişime götürecekt olan bizzat olaylardır. Çünkü olayın olmadığı yerde hareket, bilgi yoktur denilebilir. O hâlde es-

nek olabilmek, esneyebilmek için olayları yaşamak gerekiyor. Olayları yaşayacak yani olayların içine girecek ve onun getirdiği etkiyi, yaptığı basıncı hissedeceğiz. Yani o etkiyi içimize alacağız.

Dıştan gelen bu etki sonucu olarak bizde nasıl bir tepki oluşuyorsa onu yaşayacağız. Öfke ise öfke olarak, keder ise keder olarak, sevinç ise sevinç olarak (her ne ise) onu yaşayacağız, bunların gerilimini hissedeceğiz.

Çünkü bunları hissetmeden olayı yaşamış, tecrübe etmiş, böylece olayın taşımış olduğu bilgiyi almış olamayız. Bilgilenmeden de duygularımızı geliştiremeyiz yani esneklik kazandıramayız. Duygularımızı global bir şekilde esnetinceye kadar (yani keder ile sevinç bir görüncüye kadar) olayların içinden geçmek zorundayız. Bunları yaşamadan: "Ben hiçbir şeyden etkilenmem, acılı şeyleri hiç umursamam, hayata gülerek bakarım." deniliyorsa burada bir gelişme, kendini geliştirme söz konusu değildir. Bu sadece duyarsızlıktır, ıstıraptan kaçıştır. Böyle davranan kişi ıstıraptan kaçıyor ama duyarlı oluncaya kadar yani, duyarlılığa doğru bir esneme yapınca kadar ve artı olarak, duygularını kontrol altına alıp, etki ve tepki dengesini kuruncaya kadar ıstırap onun peşini bırakmaz.

(Devam Edecek)

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ(İDAD)'NDEN KONFERANS DUYURUSU

10 EKİM İnsanın Gelişimi ve DDA

24 EKİM Yeni Çağın İnsanı ve Değişen İç Doğası

Ergun CANDAN

Halûk ÖZDEN

Saat: 16.00-18.00

Yer: URAN HOLDİNG A.Ş. Kültür ve Sanat Merkezi,

Tophanelloğlu Cad. No:56 Altunizade Üsküdar/İSTANBUL

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Kristallerin Gizli Gücü

2. Bölüm

B

AZI TAŞLAR UĞURSUZ KABUL EDİLİR

1957 senesinin güzel bir gününde Aziz Honore Sokağı'nın büyük mücevheratçısına genç bir kadın girdi ve mağazanın sahibine yaklaşık dört kratlık dikkat çekici bir zümrütü satın almasını teklif etti. Adam fiyatını sorduğunda 60 bin frank yanıtını alınca çok şaşır-
dı, çünkü bu parça bunun en azından on katı ederdi. Yine de sıkı bir pazarlığa girişmekten kendini alıkoyamadı. Ve kadın sonunda bu zümrütün kendisini korkuttuğunu ve birinden bunu hediye olarak aldığından beri kendisi ve çevresi açısından her işin ters gittiğini itiraf etmek durumunda kaldı. Bir politeknisyen olan kocası iş hayatında önemli bir konumu yitirmişti, pek çok kazaya uğramışlardı ve yakın akrabalarından ölenler olmuştu vs.

Mücevherci bir süre duraladı. Halk arasında, onun mesleğinden olanları ve taşları yontanların uğursuz taşlarla ilgili hikâyelere inandıkları pek fazla bilinmezdi. Ancak bu insanların sayısı pek de az sayılmazdı.

Bu arada kadının en azından 100 bin franka satabileceği bu zümrütü 2 bin frank gibi komik bir rakam ödeyerek satın aldı, ancak bunun ardından tüm işleri ters gitmeye başladı. Tüm meslektaşları bu taşı tanıyorlar ve satın almaya yanaşmıyorlardı. Üç dört kez dolandırıldı ve soyuldu. Kendisinden çalınmayan tek şey bu taşı. Büyük bir çöküntüye uğramış vaziyette taşı eski sahibine iade etti; kadın da bunu bir kanalizasyona attı ve böylece herkesin hayatı düzene kavuştu.

Bu zümrütün tam tersine, mutluluk getiren uğurlu taşlar da olduğuna inanılır. Bazı çok zengin ailelerin bunlara sahip oldukları iddia edilmektedir. Bunların en sağlam ve

açılmaz sandıklarda saklanmaları piyasadaki maddî değerlerinin yüksek oluşundan değil, gizliden gizliye başarı ve şans getirdikleri içindir.

Bir mineral yararlı ya da tam tersine, lânetli diye tanımlanan türden olabilir mi? Şayet bu mümkünse, ikincisinin nedeni nasıl

Yeşil ve parlak olan zeberecin,
hayaletleri kovma kudreti
olduğuna inanılır.

açıklanabilir?

Roger de Lafforest "Şansın Yasaları" isimli kitabında uğursuzluğun kökeni ve nedenlerine ilişkin olarak şöyle yazmaktadır: "Bunları belirleyebilmek zordur. Burada taşın, toprağın derinliklerinden çıkarıldığındaki tabiatı ve özü söz konusu olabilir. Yani bu esnada polaritesi (kutupsallığı) negatiftir, kısa ve zararlı titreşimler yaymaktadır. Diğer bir neden ise, mücevher hâline dönüştürülmüş olan değerli taşın üstüne bir uğursuzluk (geri seviyeli olumsuz tesir) çökmüştür ve sürekli biçimde onun içine işleyip durmaktadır. Bu durumda sorumlu olan şahıs taşın ilk sahibidir, özellikle de onu bir yüzüğe takılı ya da kolye olarak taşımışsa...

Bir cinayet ya da kutsal olana karşı saygısızca bir davranış, bir mücevheri negatif yönde değişikliğe uğratabilir. Yerel bir tanrının üçüncü gözü olarak (heykelde) ve Hindistan'daki en az bin yıllık çok eski bir tapınaktan Tavernier isimli bir Fransız maceracısı tarafından yürütülmüş olan devasa elmas Hope vakası da işte böyle bir durum gösterir. Tavernier, elması levazım başkanı olan Fouquet'ye yüklü bir miktar karşılığında sattı. Bu adamın sonu malûmdur: Gözden düşme ve ömür boyu hapis. Bu arada, Tavernier de gayet kötü bir biçimde ölüp gitti.

Fouquet'nin mal varlığına el konuldu ve dolayısıyla diğerleriyle birlikte elmas da kraliyet hazinesinin malı oldu. Bu taş özellikle Marie Antoinette'in hoşuna gidiyordu ve o da günün birinde bunu arkadaşı olan Lamballe Prensesi'ne seve armağan etti. Kraliçe giyotinle idam edildi ve prensesin başı da devrimciler tarafından Paris sokakların-

Kaya Kristali

da bir mızrağın ucunda dolaştırıldı.

Bunun ardından, elmas ortadan kayboluverdi. Onu 30-40 yıl sonra, Amsterdam'daki bir mücevheratçının dükkânında buldular. Newcastle Dükü bunu satın aldı ve o günden itibaren de bu ünlü ailenin soyadı olan "Hope" (Ümit!) adıyla anılmaya başlandı. Dükün kendisine bir zararı dokunmadı ancak onun torunu olan Lord Francis Hope'a uğursuzluk getirdi. Daha doğrusu, onunla evli bulunan ve çok hayran olduğu ve âdeta büyülediği bu elması taşımak için en ufak bir fırsatı bile kaçırmayan Mary Yoche'a zararı dokundu. Bu kadın, tüm mal varlığını nedeni bir türlü açıklanamayan bir yangın sonucunda yitirdi ve kara bir sefalet içinde ölüp gitti.

Lord Francis uğursuz elması bir mücevherciye sattı ve adam bunun ardından

Her ruhun kendisine göre bir vazifesi vardır. Ve ruhlar yükseldikçe tabiat kanunlarından istifade şekli büsbütün başkalaşır. Kâinat nizamının tatbikinde en ufağından en büyüğüne kadar bütün ruhlar bilerek veya bilmeyerek kendi imkânları dahilinde vazifelenmişlerdir.

AKIN

iflâs etti. Collet adında biri onu satın aldı ve delirdi; elması Rus prensi Kanitovski'ye bıraktıktan sonra intihar etti. Ancak prens de delirdi. Foliberjer'de dans eden ve elması üzerinde taşıyan sevgilisini öldürüverdi. Bundan birkaç saat sonra da kendini hançer darbeleriyle öldürdü.

Elmanın bundan sonraki sahipleri de nasiplerini aldılar. Hope Elması Osmanlı padişahı ve tarihe Kızıl Sultan olarak geçmiş olan Abdülhamit'e de bahtsızlık getirdi. Amerikalı bir milyoner bunu 1911 senesinde 50.000 sterlin ödeyerek satın aldı. Oğlu bir araba kazasında öldü, eşinden ayrıldı ve düşkünlerin barındırıldığı psikiyatrik bir yurdun hücrelerinden birinde yaşamı sefalet içinde sona erdi.

Taşın son sahibi Harry Winston, üzerine gelmekte olan bahtsızlıkları zamanında fark etti ve elması Smithsonian Müzesi'ne bağışladı; günümüzde de orada güzel bir camkân içinde durmakta, hayranlık uyandırmaktadır. Ayrıca, yöneticilerinin tarihin az ya da çok esrarengiz eşyalarını toplamaya meraklı oldukları anlaşılan bu müzedeki yegâne lânetli taş bu değildir...

Aynı şekilde, ancak bu kez şans getiren basit çakıl taşları ve hiçbir piyasa değeri olmayan kristaller de mevcuttur. Bunları tilsim olarak saklayan zengin ve mutlu ailelere yukarıda değinmiştik. Şayet bu işin uzmanlarına inanılacak olursa, içinde asırlar boyunca bir kuartz katılaşması oluşmuş olan basit bir çakıl taşı çok yararlı olabilmektedir.

Majik formüllerin yazılı olduğu kitaplarda, işe ilk önce bu taşı bir tatlı su kaynağında yıkayarak başlamak gerektiği ve hatta mümkünse bu işi gece vakti, ancak dolunay olmadığı bir zaman, bir çocuğun yapmasının daha iyi olacağı yazılıdır. Bu işlemin ardından taş ailenin tüm bireylerine ya da özellikle sevgi duyulan kişilere elletilir. Bu tip bir işlem yapılırken tüm olumsuz düşüncelerden arınmış olmak gerekir. Bunun ardından, taş, içinde yaşanılan evin özel bir köşesine yerleştirilir. Gözler her gün onun üstünde gezinmeli ve size onu bulduğunuz zaman göstermiş olduğunuz kararlılığı ve azmi anımsatmalıdır.

Antik çağlarda, bazı kehanetler ametist kristale bakılarak alınır.

Ancak bu sürekli oto-telkinin de ötesinde, kuartzın kendisi de yararlı etkiler taşımaktadır. Form dalgaları meselesini bilimsel bir şekilde incelemiş olanlar onun, kökeni meçhul olmakla beraber son derece gerçek ve pozitif bir enerji yaydığını kesinlikle ve emin biçimde ifade etmektedirler.

Taşlar konusunda, doğru olmadığı hâlde sürüp giden bazı inanışlar da vardır. Örneğin Fransa'da opal ya da oniks (balgam taşı, Hacibektaş taşı) taşlarının uğursuz olduklarına inanılır. Bu yanlıştır. Başka milletler, meselâ Çekoslovaklar, bunun tam tersine inanmaktadır. Hidrate edilmiş silisyum kristalleri, mücevher yontucusunun çalışmasıyla opale dönüşmekte ve bunlar Meksika'da yaşlı Kızılderili büyücüler tarafından aşk iksirleri hazırlamakta kullanılmaktadır...

Bir taşın yaydığı olumsuz ya da olumlu etkilerin gerçek nedenleri hakkında daha çok bilgi için Piobb'un "Yüksek Majinin Formül Kitabı"na başvurduğumuzda şu ifadesiyle karşılaşırız: "Usule bağlı bir zorunluluk olarak, insanın üstünde taşıyacağı bu taş kendisiyle atom düzeyinde uyum hâlinde bulunduğu gezegene karşılık gelen bir biçim alacak şekilde yontulmalıdır."

Ancak yapılacak ilk şey onu çıkarmak, ya da majisyenlerin ifadesiyle "toplamak" işi,

belli bir düzene uygun şekilde gerçekleştirilmelidir. O eski efsanevi zamanlarda dünyadan bir kristali "çalmak", ancak büyük tehlikelere atılarak gerçekleştirilebilirdi. Belli tedbirleri almak şarttı: Taşın bağlı bulunduğu ilâha ya da elemental varlığa saygı göstermek, yapacağı işi gerekli tüm astrolojik verilere uygun biçimde halletmek ve belirli âletleri kullanmak gibi... (Drüidlerin, çoban püskülünü sadece altın bir orak ile kesmeleri de aynı türden bir örnektir.) Bu işlemlerin ardından mineral, bir kaynak suyuna tutularak yıkanır. Bu yöntem, günümüzde de yeni satın alınmış bir mücevheri tüm olumsuz tesirlerinden arıtmak için yararlanılabilecek iyi bir yöntemdir. Ardından taş, günümüzdeki yontucuların çalışmalarıyla uzaktan yakından ilgisi bulunmayan ayin usulüne uygun bir yontma işlemine girer. Günümüzdeki yontucu, kaba görünümdeki taştan mümkün olduğu kadar yüksek bir değer elde etmek amacıyla facetalardaki bir ilikten itibaren çalışmaya koyulur; bundan amacı ışığın mümkün olduğunca iyi biçimde yansımalarını sağlamaktır. Piobb'un ifadesine göre taşın çerçevesine yararlı etkileri olan bir işaret kazıtmak da faydalı olmaktadır.

İster hiçbir önemi olmayan bir kristal, isterse de çok kıymetli bir taş olsun, mineral, henüz net bir bilgisine sahip bulunmadığımız gizli bazı güçlere sahiptir.

KRİSTALLERLE İLGİLİ UYGULAMALAR

Taşlar çok eski çağlardan beri maji uygulamalarında önemli bir yer tutmuştur. Kıymetli, yarı kıymetli ya da alelâde bir taşın, tamamen majik esaslara göre taşlanmadıkça, kendisi yerine kristalinin kullanılması tradisyonel nedenlerden ötürü tavsiye edilir. Günümüzde tamamen şarlatanca gelen bu inanış hiç şüphesiz eski çağlara ait olan ve form dalgaları, mineralin, psi güçlerini yükseltici kudreti ya da buna benzer bir fenomen hakkındaki kayıp bir bilgiye dayanmaktadır.

Beril taşı kristalinin zekâyı geliştirici etkisi olduğu ifade edilir. Fransa'nın taşra böl-

Bazı inanışlara göre kristaller ruhun araf yeri olarak kabul edilir.

gelerinde sınava girecek bir çocuğun ya da bir işe alınmak üzere bazı testlerden geçecek olan şahısların üzerlerinde bu taşı buldurmaları âdeti yaygındır. Bu aynı kristalin Orta Amerika yerlilerinde ve Endonezya'da zihin açıcı etkiye sahip bulunduğu inanılması bir hayli ilginçtir.

Belirli şartlar altında (Güneş burcunda), Batılı kaynaklara göre kalseduan (bir tür akik, kadıköy taşı) ve zebercet taşlarının çok yararlı olduğuna inanılır. Bu minerallerden birincisinin kedi bağırsağından yapıma bir ipe boyunda taşınmasının ruhsal çöküntü içinde bulunan insanlara çok faydalı olduğu inancı vardır. Bu ip hakikî deriden yapıma olduğunda da yararlı etki en azından bununki kadardır. Yine Papus'un belirttiğine göre, yeşil ve parlak olan zebercet, tradisyona göre hayaletleri uzaklaştırma, deliliği iyileştirme ve korkuyu giderme gibi etkilere sahiptir. Form dalgaları uzmanları zebercet kristalinin tıpkı bir psi antibiyotiği gibi olduğunu ifade

Devamı S. 20'de

Birliği

Yaşamak Gerek

Ayhan TOLAYBENK

Ey insan! Sen kimsin? Yürüdüğün yolun başlangıcı nerede; bu yolun sonunu hiç düşünüyor musun? Bu yola hangi yol işaretlerinden geçerek ulaştın ve daha hangi virajlardan geçerek, kendi yolunu kendin çizeceksin?

Sen, evrenlerin aydınlık dolu yollarından geçerek, içgüdüsel olarak Tanrı'nı arıyorsun. Ama öyle bir varlık âleminde yaşıyorsun ki her gittiğın yere Tanrı'nı taşıyorsun. Sen hiçbir zaman tek başına kalmadın ve kalmayacaksınız. Varlığında taşıdığınız üç bilgin sizin en büyük rehberidir: Rabbi'ni bil, kendini bil ve tekâmül et.

BİLGİNİN HENÜZ BAŞINDASIN

Bil ki Tanrı'yla gözle görülür hiçbir bağın yok. Ama gözle görülmeyen bir tanrısal birliğin var. Varlık olarak sadece varlık âleminde tecrübeler yaşamakla yükümlüsün. İçindeki Tanrı'yı, O'nun varlık âlemindeki görünüşlerinden, maddesel yapılarından çıkaracaksınız. Zaten şimdiye dek yaptığınız neydi ki?

Mutlak Yaradan sevmiş, bu sevgisi yüzünden Kendisi'ni sınırlamış, varlık âlemine uzanarak seni meydana getirmiş. Sen, O'nun bu sevgisine lâıyk olmak için neler yapıyorsunuz? Evrensel anlamda henüz hiçbir şey yapmış değilsin. Çünkü eksik tartıyorsun, insanlar arasında adalet gözetmiyorsun, "ben" diyorsun, "biz" dememek için başını toprağa gömüyorsun. Ama sizin "bizliğin" göklerde. Göklerle bakışını yönelttiğın sürece varlık âleminin "biz" oluşunu görecek ve onu maddeye yansıtacaksınız.

Sen, insan kardeşini sevedin, çünkü sen Tanrı'nı sevedin. Sen daha tanrısal sevgiyi seçebilecek düzeye erişmiş değilsin. Yaradılışından getirdiğın özgür iradenle, madde üzerinde yapı yapı neler yaptın? Dünya savaşları çıkardın, nice uygarlıkların yok olmasına neden oldun, tanrısal sesin olan vicdanını susturdun, kullanmakla yükümlü olduğun maddeye kendini kullandırtın.

Sen hangi yüzle, "Tanrım, beni cennetine kabul eyle" diye dua edebilirsin? Sende henüz, Tanrı'nın en temiz yeri, göklere bakacak yüz yok. Temiz bir yüze sahip olabilmek için yeterince çaba göstermedin. Çünkü sen tanrısal varlığını yeryüzüne yansıtmadın. Verdiğin sözünü yerine getiremedin. Ruhunun özelliklerini dünya toprağında yeşertmedin.

Bu beceriksizliğin hesabını kendi kendine verebilirsin. Ama sen tek başına bir hiçsin. Başka varlıkdaşlarına karşı sorumluluklarını yerine getirmeyişinin hesabını nasıl vereceksin? "Kul" hakkını hangi yüzle ödeyebileceksin?

RUHSAL PLÂNLAR HEP YANINDAYDI

Tanrı'nın eşit olarak baktığı yaradılanlara sen bakmadın. Üstlük tasladın, sınıflara böldün, dinlerle inançlarla parçaladın bütünlüğünü, maddenin yasalarını göğün yasalarına tercih ettin. Şimdi ise kendi ellerinle sulandırdığınız çamurlar içinden elini göklere uzatıyorsun. Uzatmak zorundasın, çünkü sizin asıl varlığın göklerde. Halbuki o gökler sana elini milyonlarca yıldır uzatmış durumdaydı. O eller ki seni canlı tuttu, sana hayat hakkı verdi, dünya üzerindeki

bütün yaratıkların hep daha yükseklere doğru mücadele etmesine olanak sağlamaya çalıştı. Karanlıklar içinde yalnız kaldığını hisseden insanlara, tanrısal sorumluluğunu yerine getirerek ışık tuttu. O eller ki seni hep bağısladı ve sana rahmet sundu. Sen ise bu rahmete lâyık olmamak için yine kendi özgür iradenle elinden geleni yaptın. Çünkü madde, kendi çekimine almıştı seni. Yoğurdu, yoğurdu, istediği şekli verdi, seni özünden uzaklaştırdı, oyuncak yaptı ve bir pelte gibi bırakıverdi.

Bağışlayıcı özlerin rızıklandırıcılığı yine de senin üzerinden eksik olmadı. Dünyana olabilecek her türlü kötülüğü yaptın. Senin dünyasal yapını koruyabilecek tabakaları delmeyi başardın, bitki ve hayvanların soylarını tükettin, suyu, havayı ve denizi kirlettin. En kötüsü, sen kendini kirlettin. Evrendeki birliği ve doğallığı bozabilecek bütün yöntemlere başvurdu.

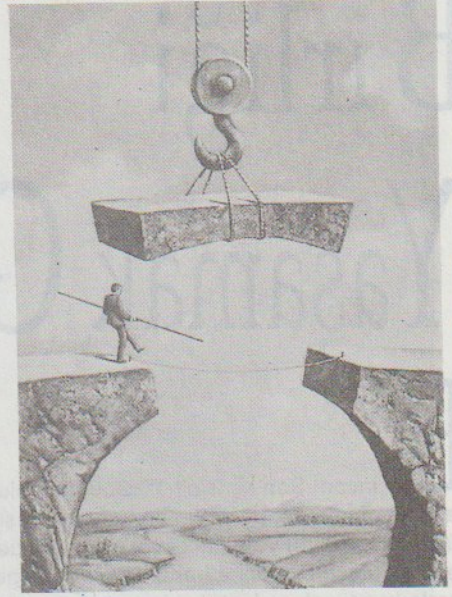
Yine de yalnız bırakılmadın. Yüce İlyiliğin elçileri, senin varlıksal birliğinden kopup gelenler, gönüllerini sana uzattılar. Kirletmiş olduğun tabakaların arasından geçerek sana yardım ediyorlar ve edecekler. Çünkü sen kendini tanımadığın hâlde onlar seni tanıyorlar ve senin, bu sen olmadığını biliyorlar. En parlak yıldızlardan seni gözleyenler, seni eğitenler, kendilerini senin dünyasal ve ruhsal gelişiminden sorumlu hisseden varlıklar senin imdadına yetiştir.

Ne olur artık; içinde bulunduğun çamurdan, çamurun sebep olduğu şekilsizlikten kurtul. Kurtul da sen de başka varlıkların hizmetinde olmanın doğal gururunu ve sevincini yaşa. "Ben" deme, "biz" demeyi öğren. Çünkü sen buna lâyık olarak yaratıldın.

Geçici körlüğün, sağırılığın, dilsizliğin, senin tek başına bırakılmana hiçbir zaman sebep olmadı. Geçici bir süre için maddeyle oynaman makul karşılandı. Onunla deneyler yapmana, evrenin uyumunu bozmaman şartıyla izin verildi. Ama sen sadece evrensel düzeni bozmakla kalmadın, aynı zamanda senin varlıksal plânındaki düzenini bozdun.

TOPRAĞINI CANLI KII.

Ey insan! Toza bulanmış durumda yattığın yerden kalk ve yürü artık. Arkada neler bıraktığına değil, önünde uzanan değerlere

Yaşam, birlik şuuruna ulaşma yolunda ıstırap dolu bir süreçtir.

önem ver. Göklere başın eğik, gözlerin utanç içinde değil, başın dik olarak, görevini yerine getiriyor olmanın verdiği vicdanî huzur içinde bak. Ama yürürken ayaklarının önündeki engelleri tanı ve onları aş. Senden artık bu bekleniyor.

Öyle bir devreye girdin ki, şükretmekten başka bir şey yapamayacağın sahneler ve ıstıraplar yaşayacaksın. Bu ıstıraplar yüzyıllardır sabırla beklediğin bilgilerin yoğun olarak verileceği deneyimler olacaktır. Elindeki son fırsatları değerlendir. Köprüde dengeni kaybettirecek çalışmalardan artık vazgeç. Yüce Âlemlerin gözleri senin üzerinde. Çünkü artık onlar da yoruldu. Seni bekliyorlar. Onların gidecek daha pek çok yerleri var. Yorgun dünyanın biraz dinlenmek, kendine gelmek istiyor. Sömürdüğün bu dünya, karşılığını istiyor. Sen hangi hâlinle bunlara cevap vereceksin? Üzerindeki ölü toprağını bir an önce silkele ki, önünde uzanan yolun kilometre taşlarından birini daha gerilerde bırakabilesin. Tüm varlık âlemi senden bunu bekliyor.

İnsanlar Büyü, Fal ve Astrolojiden Medet Umuyor...

DENİZE DÜŞEN YILANA SARILIR

E

NTERESAN

bir toplum olduk. İnsanlarımız büyü ve fal peşine düştü. Aydın ve kültürlü kesim bile ne idüğü belirsiz, kara cahil falcı ve büyücülerden medet umar oldu. Pek çok siyasetçi, iş adamı, sanatçı ve hatta bilim adamı bu büyücü taifesinin kapısında kuyruk olmuş. Tabii ortada müthiş paralar dönüyor.

Tarot kartları Türkiye'ye de sonunda ulaştı. Bu konuda kitaplar basıldı. Tarot falı bilhassa sanatçı ve entel kesimde yaygın.

Ya astroloji! Piyasada yıgınlı kitap var. Bir de 900'lü numaralar çıktı. Gazetelerde çarşaf gibi ilânlar görüyoruz: Gizemli pozlarda bazı karanlık tipli adamlar burcunuza göre size hâlinizi, geleceğinizi anlatıyormuş. Telefonu çevirmeniz kâfi; yıldız falınız kulağınıza fısıldanıyor. Her insan bir vazife yapar; onlar da böyle bir ihtiyacı karşılama vazifesini seçmişler zahir. Tamam da, okuyucularımızı bu konuyu aydınlatmamız lâzım. "Alan razı, satan razı; size ne!" diyenlere de fikrimizi

söylemek, onları bilgilendirmek bizim vazifemiz. İnsanla ilgili her şey bizi ilgilendirir.

"Fal, büyü, astroloji gibi şeylerin bilimsel temeli varmı?" diye soran okuyucularımızı hemen yanıtlayalım: Bunlar gerçektir. Sağlam okült ve doğa yasalarına dayanır. Falın, büyüünün işleyiş mekanizmalarını dergide pek çok kez açıkladık. Ama bugünkü fal, büyü ve astroloji gerçek maji ve astrolojinin tanınmaz hâle gelmiş müsveteleridir. Suyunun suyudur. Dejenere olmuştur. Piçleşmiştir. Gürül gürül akan bir bilimken, bugün kokuşmuş bir su birikintisine dönmüştür. Çünkü çağımızda, insanlığın tekâmül gidişi gerçek anlamda bir majik çalışma gerektirmemektedir. O devir çoktan kapanmıştır, ama arşetipik bir itilimle bazı insanlar ölüyü diriltmeye çalışarak yeni ortak alanlar yaratarak, farkına varmadan, dolaylı bir şekilde vazifelerini yapıyorlar. Meğer maji bir zamanlar ne sıkı bir bilimmiş ki, bugün ölüsü bile iş görüyor, para ediyor.

Peki, acaba insanlarımız neden bu kadar falcı, büyücü ve astrolog peşine düştü? Neden bu ihtiyaç hızla arttı? Ne değişti, ne yetmez oldu da; pek çok kişi aslını,

esasını pek bilmediği güçlerden medet umar oldu? Her iki tarafı da eleştirmiyor ve kınamıyoruz; amacımız meseleyi irdelemek.

İnsanlar geleceği bilmek istiyor. Demek ki, zamana tepeden bakan bir şuurun mevcut olduğunun farkında. Mutat olmayan bazı güçlerin yardımıyla isteklerine kavuşmak istiyor. Demek ki dünyasal güçleri yetersiz buluyor.

Buna manevî (dinsel anlamda değil) açlık denir. Mevcut olanların yetersiz kalması üzerine insan bilgisizce bir arayışa girmiştir. Maddeci bilim onun iç varlığını, ruhsal ihtiyaçlarını tatmin etmiyor. İlgilenmiyor bile. Çağımızın çarpık bilim anlayışı insanı biyolojik bir makine olarak görüyor. Bu hâliyle kendisi yardımcı muhtaç olan bilim dede, nerede kaldı başkasına yardım ede! Ruhsuz bilimin bunalan insanlığa yol göstermesi, onu geliştirmesi düşünülemez. Bugün astrolojiye olan güven, bilime olan güvenden daha fazla. Çünkü bilimin hayata getirdiği açıklama yeterli değil.

Ya din kurumları! İnsanın iç varlığına ait ihtiyaçlarını artık karşılayamaz oldu. Çocuğun göğsüne ulaşan su seviyesi, artık diz kapağının al-

tında. Çünkü su seviyesi aynı kaldı, ama çocuk büyüdü, koca adam oldu. Türkiye'de bir takım büyücüler "cin" tabirini kullanıyor. Bu dinsel bir terimdir. Yani bir yerde din ancak alt seviyede bu işlerle uğraşılıyor. İnsanları direkt olarak değil, dolaylı olarak besliyor. Din yeterli olsaydı, insanlar büyü, fal, astroloji peşine düşmezlerdi.

Öyle veya böyle bu yaşanmakta olan bir gerçek. Neticede olağan ve olağanüstü ya da sınır ötesi denen, ayrıymış gibi görünen iki şe-

yin birleşmekte olduğunun ifadesidir. Aslında olağan ya da olağanüstü bir şey yoktur. İşlemekte olan Evren Yasaları vardır. Bir bakımdan olağan da olağanüstüdür, olağanüstü de olağandır. Sınır ötesi diye bir şey yoktur. Kuşağın tersi ve yüzü misali tek şey vardır. En uçta olanlar, halının püskülleriyle uğraşanlar için fal, büyü, astroloji vs. gibi şeyler birer araç oluyor. Oradan giriş yapıyor. Olağanüstünün olağan olana, olağanın da olağanüstüne yaklaşması ve birleşmesi

o varlıkların seviyelerine uygun olarak ancak o vasatta mümkün oluyor. Temel budur. Kaynaşma oluyor, ortak alan kuruluyor ve yavaş yavaş Birliğe doğru yaklaşıyor.

Ama bunların hepsi donanım bilgileridir, alıştırma bilgileridir, ara bilgileridir. Hepsi Gelecek Olan'a hazırlıktır. Bunların hiç birine bel bağlamamakta, kısa bir süre sonra yenilenecek mobilyalar nazarıyla bakmakta yarar vardır.

Erol KONYALIOĞLU

Kristallerin Gizli Gücü Baştarafı S. 16'da

ederler. Amerikalı King, zebercet kristalinin insanın maruz kaldığı pek çok hastalıkların sebeplerini ortadan kaldırdığını ispatlamıştır. Bu konudaki araştırmalar derinleştirilebilir.

Antik çağlarda, Mars burcu etkisi altında, ametist kristallerinin yardımıyla geleceğin okunması ve bazı kehanetlerin yorumlanması çalışmaları yapılırdı. Fransız şifacılarına göre bu taş alkol bağımlılığına ve gut (nikris) hastalığına karşı çok iyi gelmektedir. Bu inançlar Cermen kökenlidir; nitekim ametist kristalleri eskiden Avrupa'ya bu bölgelerden giderdi.

Çeşitli kuartzlar en yaygın kristallerdir, çünkü yer kabuğunun yüzde 12 gibi bir bölümünü oluşturmaktadırlar. Dolayısıyla bu ilginç geometrik katılaşmalar ile ilgili tradisyonların sayısı bir hayli yüksektir. Bunu daha çok Ay burcu etkisi altında kullanırlar. Pudra hâline dönüştürülüp bal ile beraber ye-

nildiğinde anne sütünü arttırdığı ve mide ülserini geçirdiği bilinmektedir. Bu son olgu, 1979 senesinde İngiliz tıp çevreleri tarafından da saptanmıştır.

Uyku uyunan odada, görünen bir yere konduğunda ise büyüye ve nazara karşı koruyucu olduğuna inanılmaktadır. Ayrıca kâbus görmeyi ve iyi niyetli olmayan bedensizlerin ziyaretlerini engellediği de söylenir. Bunun gayet bol miktarda bulunduğu Bohemya'da çok yararlı ve yenileyici bir uyku verdiği söylenir. Bu husus da form dalgaları araştırmacılarının göz ardı edemeyecekleri bir noktadır.

Zaten kuartz, en ucuz ve en çok rastlanan kristaldir. Ayrıca ender rastlanan ve çok değerli parçalar kadar da güzel bir görünüme sahiptir. Dolayısıyla ondan bir tesir almamak için bir neden yoktur. Bu bir oto-telkenden ibaret olsa bile, en azından uyku haplarından daha iyidir, değil mi?

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİ (İDAD)'NDEN

D U Y U R U

İDAD (Eski "Parapsikoloji Derneği"): Kadıköy, Bahariye, Sakızgölü Sokak'taki adresinden (aşağıda yazılı) yeni adresine taşınmış olup, her çarşamba (17.00-19.00 arası) araştırma alanına giren konulardaki bilgilendirme etkinliklerini sürdürmektedir. İlgilenen okurlarımızın dikkatlerine saygıyla arz olunur.

Yeni Adresimiz: İstiklal Caddesi, Ahududu Sokak, No: 25/5 Beyoğlu-İSTANBUL
Telefonlar: 252 61 25, 249 10 01, 243 18 14

Vazifesi Biten Kadim Bir Bilgi

MAJİ

Ergün ARIKDAL (Konferans Özeti)

Maji olayında bir yasa vardır. Bu, "Parça Bütünün İçindedir Yasası"dır ve majinin temel kurallarından biridir. Etnografik araştırmalardan çıkan sonuca göre de bir şey, diğer bir şeyi temsil edebilir! O şeyin, o nesnenin söyle ya da böyle bir değeri vardır, ama bir realitesi de vardır.

İnsanların birbirlerine karşı büyü yapmaları rastlanan bir olaydır. Birisi, belirli bir insana sihir gücüyle bir şey yapmak istiyorsa, "Saçından ya da elbisesinden bir parça getir. Ya da başka bir şeyini alıp gel." der. O, ustasından öyle öğrenmiştir. Kimin öğrettiği önemli değildir. Ama bunun temeli, "Parça, Bütünün İçindedir Yasası"na girer. Yani siz bir kimse- nin saçını aldığınız zaman, âdeta onun bedeniyile ilişkili bütün unsurlarını da beraberinde alıyor gibisiniz.

MAJİ BİR ZAMANLAR BİLİM DALIYDI

Bu ilke ta Mısır'dan günümüze

kadar uzanır. Mısır, maji biliminin normal bir yaşam biçimi olarak yaşandığı bir dönem geçirmiştir. Dinler bugün nasıl insanlar için normal bir yaşam biçimi ise, o zamanda da maji bir tür din durumundaydı; yani bir bilim durumundaydı. Öğretilen bir olguydu. Kuralları vardı; kendine göre bir matematiği, kendine göre temel ilkeleri vardı.

İnsanlar bu kuralları öğrenirler ve yaşarlardı. Ancak söz konusu maji, bugün zannedildiği gibi insanların birbirine zarar vermesi, büyü yapıp birbirini ayartması biçiminde değildi. Kötülük anlamında değildi, çünkü yaşam bu şekildedeydi. Nitekim tüm hiyerogliflerin, yazıtların, resimlerin büyük bir bölümü dinsel törenlere değil, maji törenlerine aittir.

Örneğin Mısır'da yetişmiş, Mısır'dan inisiye olmuş bir Yunanlı olan Pisagor, tüm bu incelikleri iyi bir biçimde öğrenmişti. Ona ve Mısır'daki majisyenlere göre, isim ile o ismi taşıyan kişi arasında güçlü bir bağ vardır. Yani sıfatlar da nesnelere gibi o bütüne aittir. Sizin tüm bedeniniz, varlığınız,

saçınız, tırnağınız, elbisenizin herhangi bir parçası o bütüne aittir ve isim de size aittir.

SAMANLARIN MAJİ ÜZERİNDEKİ BİLGİLERİ

Aslında bizdeki tüm bu işlemler Türklerin kendi geleneksel büyük dini Şamanizmden gelmektedir. Nitekim bu ilkeyi bütün Şamanlar gayet iyi biliyorlardı; dost olmayanlar birbirlerine adlarını söylemezlerdi. Çünkü o ismi aldığı zaman o isimden hareket etmek suretiyle bazı kaba ve geri tesirleri o insanın üzerinde yoğunlaştırma yetenekleri vardı. Bunlar psişik yetenekleri olan insanlardı.

Şamanlar öyle ters propagandalarla anlatılan basit varlıklar değildirdir. Şamanizmin kökü, Arı ırkının en yüksek psişik çalışmalarından arta kalan Asya'daki küçük kardeşlere kadar uzanır. Nitekim Avrupalılar, özellikle Kuzey ABD'deki yerliler de, bundan önceki çok büyük Aztek, İnka ve Maya uygarlıklarının çelimsiz, zayıf düşmüş, dejenere olmuş kardeşleriydi.

Şamanlar da Arı ırktan geride kalanlardır. Çünkü dönem bitmiştir. Bir tür tufan sonrası artıklar gibi. Düşünün, bir tufan geliyor, yakıp yıkıyor. Bir bakıyorsunuz mahallenin birinden zavallı ağlayan bir çocuk, başka bir yerden de birkaç adam çıkıyor. İşte geride bunlar kalmıştır. Aciz, korkak, şoklar içerisinde ne yaptığı belli değil. Bilgi kaynaklarını ve esaslarını kaybetmiş insanlar...

Devamı S. 37 de

ARİ İRKİN PSİŞİK ÜSTÜNLÜĞÜ

Zaten birçok majik bilgiler Arî ve Mısır kökenlidir. Mısırlıların da kaynağı Atlantis'e ait bir kökenden gelmektedir. Arîler de esasında Atlantislidir. Bunların biri batı yarımküresine, diğeri kuzeyden doğu yarımküresine iniş yapmışlardır; çıkış yerleri ise aynıdır. Biri Asya'yı ve Amerika'nın kuzeyini; öbürü tüm Avrupa'yı, Mısır'ı ve Afrika'yı kaplamıştır. Bu şekilde hepsi Arî irka mensuptur.

Bu ırkın özelliği psişik olmasıdır. Telepatik bir yeteneği ya da durugörüü kullanmak, sufilerin çok önem verdikleri sessiz ve sözsüz konuşmak, zihinden zihine alış veriş, gönülden gönüle, kalpten kalbe alış veriş bu insanların doğal yaşamıydı. Doğal olarak sonraları insanîyetin epröv süreci, eğitim biçimi değiştiği için yavaş yavaş, bazen anı şoklarla tüm bu yetenekleri içe hapsetmeye geçildi.

PSİŞİK ATMOSFERİN ARACILIK GÖREVİ VARDIR

Büyük bir insanlık grubu ortadan kalktı. Buna bağlı olarak atmosfer değişti. Bu tip olayların olabilmesi, zihinden zihine enerji nakillerinin olabilmesi için, içinde bulunduğumuz fizik plânın da önemi vardır; yani, aracı görevini gören özel bir atmosfer gerek. Özel bir atmosfer kuramazsanız, zihinden zihine herhangi bir şey alıp vermeniz mümkün değildir.

Bu nedenle, örneğin, psişik ya da medyumsal çalışmalar yapılırken aura dediğimiz bir şeyi oluşturmaya çalışırız. Bu bir uyum konusudur. O kişiler arasında hem duygusal, hem de zihin bakımından bir birlik yaratmaya çalışırız. Yani orada küçük bir aura oluşturarak aracı görevi görecektir bir atmosfer yaratıyoruz ki, ondan

Maji bir zamanlar bilim dahiydi.

yararlanarak, onun içinden geçirerek iyi atlamalar yapılabilsin, bağlantılı kurulabilsin diye. Bunlar önemli konulardır.

Günümüzde bizim dünyamızda ise artık böyle bir şey yok. Yani insanlar bu tip çalışmalara liyakatlerini kaybetmiştir; sadece beş duyusu kanalıyla bilgiler edinebilmek ve bundan gelecek olan çeşitli tesirlerle kendini eğitmek zorundadır. Beş duyunun dışında bir şey olduğu zaman mucizeler başlıyor.

MUCİZELER BİR EĞİTİM SİSTEMİNİN PARÇALARIDIR

Gerçekte ise mucize diye bir şey yoktur. Her şey insan varlığına aittir. İnsan varlığının potan-

siyeli sonsuzdur. Ama bu potansiyeli ancak bulunduğu ortama göre kullanabilir. O ortamın dışına çıktığında ise, o ortama ilgisi olmayan çok yüce yeteneklerini yenden faaliyete geçirebilir. Mucize gösterilmesi bazı insanların başkalarını kendi amaçları uğruna yönlendirmek için kullandıkları bir stratejiden başka bir şey değildir.

Nitekim Hz. Musa, Mısırlı büyük bir bilgin ve inisiyedir. Öncelikle maddi ve manevi alanda kendini süper bir şekilde yetiştirmiş, gerçekten liyakat sahibi olan bir varlıktır. Sonra peygamber niteliği de vardır. Mısır'ın majik bilgisi onun her tarafında vardır. Psişik bir insandır o. Bir fizik medyum gibi, güçlü bir ektoplazma ya da bir apor medyomu gibi. Onda bütün

bu güçler vardır. Firavun oğlu olarak yaşadığı için kendisine sarayda özel dersler de verilmiştir.

Diğer saray majisyenlerine karşı onların ellerindeki asaların yılanı dönüştürülmesi ve kendi elindeki asanın daha büyük bir yılanı dönüştürerek tüm bunları ortadan kaldırması bizzat kendi işidir. Bunun tekniği bilinmektedir: Bu, büyük bir kolektif halüsinasyon sistemidir. Bu yöntem her yerde vardır. Bunu Hintliler de, eski sufler de yapabilmektedir. Aslında orada sopa, yılan olmuş değildir. Ancak o kadar canlıdır ki, ruhta öyle yaşamış bir olaydır ki, o sopalar yılan gibidir. Her işi yapmak mümkündür.

Söz konusu olay bizzat Musa'nın işidir. Nitekim Tevrat'ta belirtildiği gibi firavunun büyücülere, "Bu adam bizim bilgimizi aşan bir adamdır. Bizden çok daha güçlüdür," diyerek kenara çekiliyorlar. Musa'nın sıradan biri olmadığına

kanıttır bu. Yani firavuna, "Bu adam bir şeyler söyleyip seni bir şeylere davet ediyorsa, Yahova Allah'a teslim ol. Bundan sonra insanlara zulmetme." şeklinde bir uyarı gelmektedir. Ancak kendisi aşağıda bir plâni uygularken, Yuharı'nın, insanları ikna etmek, şoklara uğratmak, yönlendirmek, çeşitli şekillerde bir inanç sahibi yapmak, duygusal yaşamını biraz yerinden sarsmak için göndermiş olduğu birtakım etkileri vardı. Kuşkusuz bu etkiler ancak medyumlar aracılığıyla olur. Arada aracı olmadan bir plândan başka bir plâna hiçbir şey gönderilemez, nakdedilemez.

BİLGİYLE BİRLİKTE ANLAYIŞ GELİR

Genelde ortak bir kanı vardır insanlar arasında: "Tanrı bu kadar aciz mi ki kendisi doğrudan doğruya yapamaz." Kuşkusuz bu,

bilgisizliğin bir belirtisidir. Tanrı ayrıntılarla, basit işlerle uğraşacak kadar aciz değildir. O, yasa koyucudur. "Şu şöyle olur; böyle yapılacaktır." der ve bırakır. Bilgisayarda sayfalar dolusu bir harfin yanlışlığını tek tek değil, vereceğiniz tek bir komutla tüm hatalı harfleri düzeltirsiniz. Çünkü bilgisayarınızda öyle bir program yaratmışsınız ki tek bir şeyi düzelttiğiniz zaman diğer bütün hatalar anında düzeliyor.

Çokluk birlikte, birlik çokluktur. Burada kesinlikle bir acizlik durumu yoktur. Bu soru biçimi insanın acizliğinden, evreni bilmeyişinden, yaratılışın nasıl oluşup işlendiğini kavrayamamasından, hiyerarşinin ne olduğunu, evrendeki tüm bu girişimlerin, tüm bu değişik yaşam plânlarının birbirine nasıl bağlanmış olduğunu, bu yasaların işleyişini bilmeyişinden kaynaklanmaktadır.

Bilmeyen insanın bunlara

İlkel yerliler arasında büyü: Bir büyücü doktor, bir grup savaşçıya hayırlı olmayan bir kehaneti işaret ediyor. Bunlar maji biliminin günümüzdeki artıklarıdır.

Bilim

Evrendeki Tekliği ve Bütünlüğü Keşfetme Yolunda

Fizikteki yeni kuramlar

*"her koyunun kendi bacağından asılmadığını" ve
"en küçüğün içinde en büyüğün olduğunu"
gözler önüne sermektedir.*

Robert Arton Wilson
Çeviri: Ayhan TOLAYBENK

1964

yılında, CERN Nükleer Araştırma Merkezi'nde (İsviçre) çalışan, İrlandalı bilim adamı Dr. John Stewart Bell, bilim dünyasını şaşkına uğratan matematiksel bir makale yayınladı. Bugün Bell Kuramı diye adlandırılan bu makale, günümüz gerçeklikleri hakkında tüyler ürpertici yeni fikirler ortaya atıyordu. Öyle ki Dr. Bell, kendi matematiğinin aslında neyi ifade ettiğine dair diğer fizikçilerin yaptıkları yorumların çoğunu reddediyordu.

Göründüğü kadarıyla Bell Kuramı, bilimin daha önceleri farkına vardığından çok daha şaşırtıcı ve garip bir evrenin portresini çizmektedir. Gerçekten de o kadar gariptir ki, kuram, geçmişin birçok "mistik" ve "batıl inançlara dayalı" düşüncelerini çağırıştırılmaktadır. Örnek vermek gerekirse, meselâ ben bir ay önce Berlin'de çıkan bir derginin editörünün elini sıkıştırdım. Bell'e gö-

re, ellerimiz birbirine dokunduğu için benim elimdeki bazı parçacıklar editörün elindeki bazı parçacıklarla bir tür bağlantı ya da "Birlik" içinde kalırlar ve de daima kalacaktır. Elbette mistik insanlar tarih boyunca böyle bağlantıları hep söylemişlerdir, ancak bilim hiçbir zaman bu türden düşünceleri ciddiye almamıştı, ta ki Bell ortaya çıkana kadar.

Bell'in bu gösterisiyle ilgili olarak çok sayıda tartışma yapıldığı için, bu konuyu tartışırken dikkatli bir dil kullanmamız gerekmektedir.

Bell'in matematiği bize şunları göstermiştir:

1- Eğer nesnel, cisme dayalı bir evreni, düşüncelerimizden ayrı bir şeymiş gibi kabul edersek,

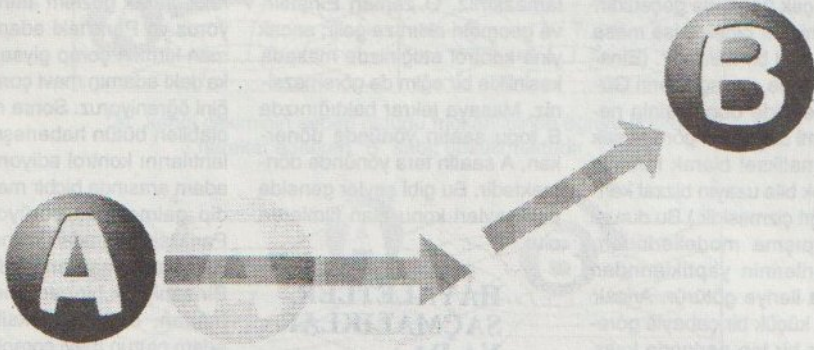
2- Eğer kuantum (atomaltı) fiziğinin denklemleri o evreni tam olarak tasvir ederse, o zaman,

3- Bir zamanlar birbiriyile ilişkiye geçmiş olan herhangi iki parçacık birbirlerini "etkilemeye" devam eder, ya da "birleşmiş bir sistemin parçaları" olarak kalırlar. Burada, evrenin zıt uçlarına doğru hareket etseler bile, zaman ve mekân içinde birbirlerinde ne kadar uzak oldukları hiç önemli değildir.

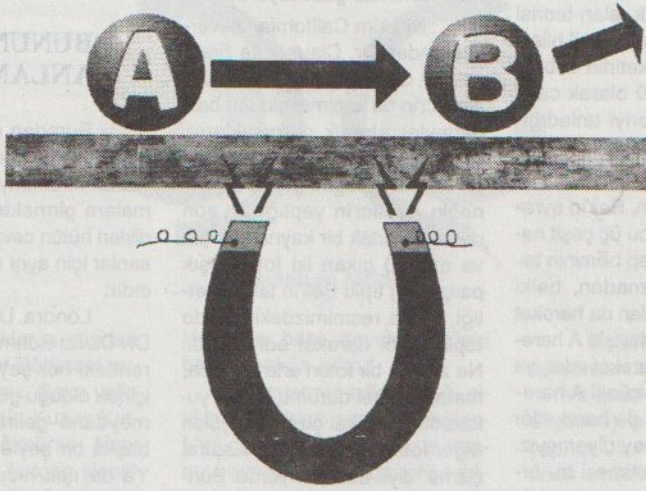
Bu yüzden Bell'in matematiği, zaman ve mekânın sadece evrenin bazı düzeylerinde -ya da sadece bizim düşüncelerimizde- var olduğunu öne sürmektedir. Ya da, yine bu kurama göre, zaman ve mekânın hiç var olmadığı bir realite düzeyini varsaymamız gereklidir. "İşte," diyor fizikçi Dr. Nick Herbert, Bell'in kuramını açıklarken, "iki şey arasında hiçbir fark yoktur." Bunu söylerken de göz kırpmaktadır.

BİLARDO MASASI ÖRNEKLERİ

Bunun ne anlama geldiğini ve önceki bilimsel görüşten ne

Newton Modeli

Dalga Modeli

kadar farklı olduğunu göstermek için sıradan bir bilardo masası örneğini gözümüzün önüne getirelim. Newton fiziğinde bir topun (buna B diyelim) hareket etmesinin sebebi, o topa başka bir topun (buna da A diyelim) çarpmış olmasıdır. Bu, evrenin standart mekanik görüntüsüne de uyum gösterir.

Ancak alan fiziğine göre

(öncülüğünü 19.yy'da James Clark Maxwell yapmıştı) B topu hareket ederken A topunun onunla birlikte hareket etmesinin sebebi mekanik çarpışmalar değil, masanın altındaki bir mıknatısın elektromanyetik bir alan yaratmış olmasıdır, ki bu da topun belirli bir yönde sıçramasına neden olur. Belli bir açıdan, mekanik çarpışma teorilerinden daha

az "materyalist" olan alan teorileri günümüzde de ilişki, etkileşim ve nedensellik gibi konular hakkında araştırma yapmaktadır. Onlar da tıpkı mekanik teoriler gibi "aynı top parkı" içinde yaşamaktadırlar.

Einstein'ın Genel Görecelik Teorisi'nde üçüncü türde bir nedensellik bulmaktayız. Toplar hareket edebilir çünkü masanın

görünürdeki düzlüğü sadece küçük bir ölçek üzerinde geçerlidir. Daha geniş bir ölçekte ise masa gerçekte eğri bir hâldedir. (Einstein evreninde, gezegenlerin Güneş çevresinde dönmelerinin nedeni, eğimi doğrudan göremesek ve matematiksel olarak formüle edemesek bile uzayın bizzat kendisinin eğri çizmesidir.) Bu durum bizi, çarpışma modellerinden, alan teorilerinin yaptıklarından çok daha ileriye götürür. Ancak Einstein, küçük bir çabayla görebildiğimiz bir top parkında kalır. Einstein'ın zaman-mekânı ilişkisi, etkileşimi ve bir tür nedenselliği (geometrik nedensellik) ele alır. Maddenin kütlesi zamanın eğimini, mekânın eğriliği ise maddenin hareketini belirler.

Bu tür bütün bilimsel açıklamalarda [mekanik, alan teorisi ve geometrik (eğim) teorisi] bilardo toplarının hareketinin sebebi zihinsel bir görüntü olarak canlandırılabilir ve teoriyi anladığımızı zaman da, bize çok mantıklı hâle gelir.

Buna rağmen, Bell'in evreninde A ve B topu bu üç çeşit nedenlerden biri (sebeplerin biliminin tanıdığı çeşitler) olmadan, belki hiçbir sebep olmadan da hareket edebilir. Başka bir deyişle A hareket eder, çünkü B hareket eder ya da B hareket eder, çünkü A hareket eder. Ve bizler de hareketler hakkında pek bir şey diyemeyiz. Belki de "çünkü" kelimesi bu örneklere gerçekten oturmadığı için bu cümleleri bile kullanamayız.

Bu tür bir bilardo masası olan bir odada bulunduğunuzu farz edin. Masanın bir ucundaki A topu ansızın saat yönünde döner ve aynı anda da diğer uçtaki B topu da saatin ters yönünde hareket eder. Toplara kimsenin vurmamış olduğunu ya da başka bir topa harekete geçirilmediğini görmüşsünüzdür. Masanın altını kontrol ettiğinizde, alan etkileri yarata-

cak, gizli saklı hiçbir miknatis bulamazsınız. O zaman Einstein ve geometri aklınıza gelir; ancak yine kontrol ettiğinizde masada kesinlikle bir eğim de göremezsiniz. Masaya tekrar baktığınızda B topu saatin yönünde dönerken, A saatin ters yönünde dönmektedir. Bu gibi şeyler genelde perili evleri konu alan filmlerde olur.

HAYALETLER, SAÇMALIKLAR YA DA...

Bell'in kuramı yayınlandığında birçok fizikçi, saçma diye ortalığı velveleye vermiştir. Matematikçi mutlak ölçüde itiraz götürmez bir biçimdeydi, ancak sonuç inanılmaz gözüküyordu.

Nitekim California Üniversitesi'nden Dr. Clauser ile Fransa'daki Optik Enstitüsü'nden Dr. Aspect'in de katılmış olduğu bazı deneyler atomik parçacıkların, aynen Bell'in öne sürdüğü biçimde hareket ettiğini gösterdi. Örneğin Aspect'in yaptığı en son deneyde ortak bir kaynaktan (ciya atomu) çıkan iki foton (ışık parçacığı) tıpkı Bell'in tahmin ettiği, ya da resmimizdeki bilardo topları gibi hareket ediyorlardı. Ne zaman bir foton ortaya çıksa, matematiksel durumu bunu "yukarı doğru spiral çizme"; ölçülen diğer fotonu "aşağı doğru spiral çizme" diye adlandırıyorlardı. Bunlar, bilimin bildiği bir bağlantı ya da sebep olmadan oluşuyordu.

BAŞKA BİR MODEL

Bunun ne kadar "mistik" göründüğünü daha net hâle getirmek için, Dr. Bell'in bir konferans sırasında kullanmış olduğu, hayatın içinden canlı bir örnek kullanmak istiyorum.

Paris ile Meksika kentinde yaşayan iki adamı düşünün.

Farz edin ki biz bu adamları sürekli olarak gözlem altında tutuyoruz ve Paris'teki adam ne zaman kırmızı çorap giyse, Meksika'daki adamın mavi çorap giydiğini öğreniyoruz. Sonra mümkün olabilen bütün haberleşme bağlantılarını kontrol ediyoruz ve iki adam arasında hiçbir mesajın gidip gelmediğini görüyoruz. Ve Paris'teki adamdan kırmızı çorapları çıkarıp mavileri giydireyoruz. Bir saniyelik bir gecikme bile olmadan, anında Meksika'daki adam oturup mavi çorapları çıkarıyor ve kırmızı çorapları giyiyor.

Daha da ilginç bu deneyi her yapışımızda aynı şey oluyor. Sanki bu adamlar Bell'in kuramındaki ve Clauser ile Aspect'in deneylerindeki atom parçacıkları gibi hareket ediyorlar.

BUNUN ANLAMI NEDİR?

Buradan en anlam çıkarılabilir? Fizikçiler bu sorunla ilgili olarak birbirleriyle şiddetli tartışmalarla girmektedir. Ancak verdikleri bütün cevaplar sıradan insanlar için aynı derecede şaşırtıcıdır.

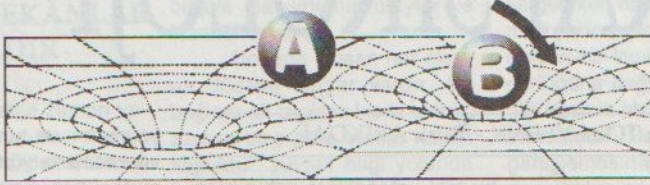
Londra Üniversitesi'ndeki Dr. David Bohm'a göre, "Bu, evrendeki her şeyin tam bir uyum içinde olduğu gösterir. Öyle ki ne meydana gelirse gelsin daima başka bir şeyle ilişki hâlinindedir. Ya da ışık hızından daha hızlı yolculuk eden bir tür bilgi anlamındadır. Ya da zaman ve mekân kavramlarımızın şu anda hiç anlamadığımız bir biçimde değiştirilmesi anlamına gelir." (London Times, Şubat 20, 1983)

BÜTÜNSEL BİR EVREN

Birinci seçeneği ele alalım. Eğer meydana gelen her şey daima başka bir şeyle ilişki hâlindeyse, Doğru öğretileri, özellikle Hin-

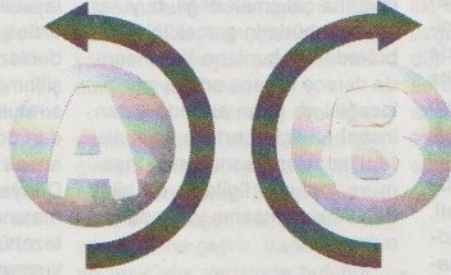

"A", kendi çekiminin sebep olduğu mekân içinde eğriye doğru hareket ederken "B" sabit gözükmektedir.

A'nın durumundaki değişme nedeniyle oluşan çekim değişimi "B" yakınındaki mekânın eğrisini değiştirmektedir. "B", düz bir hareket izlenimi vererek eğriye doğru ilerlemektedir.

Rölativite Modeli

Kuantum Modeli

du ve Budist mistikler tarafından ifade edilen bir tür Bütünsel evrende yaşamaktayız. Şaka yollu benzetecek olursak, Kuzey Kutbu'ndaki bir ayı öksürse, New York kentinde bir ketçap şişesi düşüp kırılacaktır. Budizmin daha katı benzetmelerine göre, herhangi bir yerde tek bir öfke ya da zalimce bir davranış (ya da düşünce) meydana gelirse, evrende bulunan her duygu varlığı bunun etkilerini görecektir. İngiliz şair John Donne' nin şiirsel ifadesiyle: "Hiçbir koyun kendi bacağında asılmaz. İspanya'ya ait bir toprak parçası sürüklenip gitsen, Avrupa'nın yüzölçümü azalır.

Her ölüm beni zayıflatır, çünkü ben insanlığa aitim."

Bazılarının adlandırdığı gibi bu "pek sınırlı olmayan bağlantı"ya göre, eğer bir çift zar atarsanız beyniniz onları kontrol edebilir, tıpkı birçok kumarbazın öyle düşündüğü gibi..Bu durum biraz da vahşice düşünülmüş, bilim kurgu türünden bir şeye benzemektedir. Ancak bu iddia, Bell'in ve Heisenberg'in Belirsizlik İlkesi'ndeki (*) matematikten yola çıkarak, insan beyninin zarları ne kadar etkileyebileceğini öne süren Amerikalı fizikçi Dr. Evan Harris Walker tarafından ciddi olarak ortaya atılmıştır.

Dr. Walker bu matematiksel yönden teorik olan kontrol sınırının (maddeye hâkim olan bir düşünce), psikokinezi üzerinde yapılan uzun süreli deney dizilerinde emekli bir elektrik mühendisi olan Hakoona Forwald tarafından gösterilen kontrol derecesi ile tıpatıp benzeşmekte olduğunu açıklamaktadır. Forwald'ın, 1949 ile 1970 yılları arasında üzerinde deney yaptığı süjeler beyin gücüyle zarları etkilemeye çalıştılar ve şansın ötesinde bir başarı yüzdesi tutturdular.

(Devam Edecek)

(*): Belirsizlik İlkesi, sabitlik ve hareket ya da enerji ve zaman gibi birbirleriyle bağlantılı, gözlemlenebilen iki nicelikten birinin kesin ölçümünün, diğerinin ölçümlerinde belirsizlikler üretmesidir. Basit bir tanımla ifade edilecek olursa, bir parçacığın ya durumunu ya da hareketini bilebilirsiniz, ama ikisinin birden değil.

Varlıksal İlkelerin Işığında

PARAPSİKOLOJİ

Ayhan TOLAYBENK - Tarık ARIKDAL

INSANLIK tarihi kadar eski olan ve doğaüstü olarak nitelendirilen olaylar, Batı'da 1900'ün başlarında, üniversite çevrelerinde parapsikoloji adı altında ele alınmaya başlanmıştır. Lâboratuvar şartları altında araştırma alanına sokulan bu fenomenler arasında telepati, telekinezi, radyestezi, psikometri, materyalizasyon, demateryalizasyon, rüyalar, beden dışı deneyimler, düşünce fotoğrafçılığı, Kirlian fotoğrafçılığı, şifacılık vb. bulunmaktadır.

Ancak günümüze dek yapılan çalışmalarda bu gibi psişik yetenekler bedensel sınırlar içinde ve sadece **beynin bir fonksiyonu** olarak ele alınmıştır. Bu nedenle bilim çevresi fenomenleri açıklamada aciz kalmaktadır ve şu anda bir kısır döngü içindedir. Çünkü kaynağı zaman-mekân dışı olan psişik fenomenler, zaman-mekâna bağımlı olan beyne dayandırılmaktadır.

Parapsikolojik araştırmalarda kullanılan araçlar ve lâboratuvar olanakları sürekli geliştirilmiş ancak zihin ve mantalite aynı kalmıştır. Olaylara ve

bu gibi yeteneklere sahip olan kişilere kuşkucu bir biçimde yaklaşılmaktadır.

Ancak parapsikolojik araştırmaların amacı, yapılan deneylerde psişik yeteneklerin inkârına çalışmak değil, duyular dışı tezahürlerin gerçekliğini kabul ederek, bunların her insanda derece derece ortaya çıkabileceğini ve onun ardında yatan insanî amaçları ortaya koymaktır. Deneylerin sonucunda insanı ve toplumu ilgilendiren bilgi dağarcıkları insanın yararına sunulmalıdır.

HER OLAY BİR İLKENİN YANSIMASIDIR

Uzayda ve dünyamızda meydana gelmekte olan her fizik olayın ve oluşumun ardında onu üstten kavrayan daha kapsamlı bir yasa olduğu gibi, her parapsikolojik fenomen de belli bir ilkeye (ki biz bu ilkelerin tümüne "VARLIKSAL İLKELER" diyoruz) ve yasaya bağlıdır. Temellerinde daima şuurlu ve amaçlı sebepler yatar. Tüm evreni ilke ve yasalar çevrelemiştir. Evrendeki muhteşem uyum ve düzen bu ilkeler sürdüğü için geçerliliğini sürdürebilmektedir.

Ruh varlığı ilke varlığıdır. Evrendeki sonsuzluğa doğru

yayıllığını ve şuurluluğunu ilke ve yasalarla yürütür. Özündeki müteal bilgiyi madde âleminde uygulamak gibi bir görevi vardır. Bu nedenle her olay ve tezahür belli bir ilkenin yansımasıdır.

Varlık özündeki müteal bilgiyi madde âlemlerinde uygulayabilmek için, o âlemden kendisine bedenler edinir. Bu bedenler (araçlar) vasıtasıyla çeşitli mekânlarda bilgi uygulamasını yaparken, bedenli olmasından dolayı ruhsal yeteneklerinin ancak bir kısmını tezahür ettirir. Dünya bedeniyle bağlantı kurmasından dolayı, doğal olarak tezahür eden yeteneklerinin bir kısmını işte günümüz parapsikolojisi, duyular dışı algılama (DDA) genel başlığı altında inceliyor.

Varlık şu anki bilimin henüz tam anlamıyla farkına varmadığı, ancak kendisinde varoluştan beri süregelen ilkeleri uygulama alanına sokmak için zaman ve mekânın izin verdiği ölçüde tezahürler yaratır ve bu amaçla gerekli olan yasaları kullanır. Gördüğümüz her şeyde, doğada, insanda ve uzayda her birim nasıl yasalara tâbiyse, her tezahür, her parapsikolojik fenomen de belli bir yasanın dünya koşullarına indirgenmesidir. Nitekim daha sübtül bir zaman-mekân koşullarında yaşayan varlıklar olsaydık, her fenomeni birer ilke, belki de sadece ışık ya da enerji olarak algılar-

dık. Örneğin, psikometri bambaşka bir yasaya bürünürdü; telemekinezinin ardında yatan müteal gerçeği kavrayabilirdik; telepatinin anlamı güneş ışığı gibi parlardı önümüzde.

FARKLI ZAMAN-MEKÂNLAR VARDIR

Varlık temelde zaman ve mekân dışı bir varlıktır. Ancak tezahür âlemine çokluk hâlinde uzanan her varlık, belli bir yoğunlukta zaman-mekânla karşılaşmak zorundadır. Varlıklar, seçme özgürlüğüne sahip olduklarından dolayı, gerçekleştirdikleri fenomenler de çok çeşitli olmaktadır. Zaman ve mekâna hâkim olabilen varlıklar değişik fenomenler sergilerler. En basitinden kehanet, teleportasyon, apor gibi olaylar bu çok farklı fenomenlerden birkaçıdır.

Birçok PSI fenomeninin kökeninde zaman ve mekân konusuylla ilgili değişikliklerin bulunduğunu şimdilik seziyoruz. Özellikle "zaman" konusunun iyice anlaşılması, pek çok parapsikolojik araştırmaya yeni boyutlar kazandıracak ve insanın, konunun kökenine inmesini ışık tutacaktır.

MUCİZE YOKTUR

Dünyada meydana gelen her psişik fenomen varlık âlemindeki sonsuz bilgeliğin küçük bir bölümünden başka bir şey değildir. Bilimin henüz çözemediği, insan anlayışının şu anda üstünde olan bir ilkenin yansımaları, o olayların mucizevi ya da doğaüstü güç olarak gözükmesine sebep olur. Hiçbir şey bilgiden başka bir şey olmadığı için, bilgiye ulaşıldıkça her olağanüstü sayılan olay, olağan olmakta, sağlam bir da-

yanağa oturtulmaktadır.

Peygamberlerin, mistik insanların ya da evliyaların meydana getirmiş olduğu paranormal olayları artık belli yasalara oturtabiliyoruz. Bu nedenle dünyada mucize diye bir şey yok; sadece, gerçeğinde yatan bilgiye ulaşılmamış olaylar ve tezahürler vardır.

Doğada oluşan her olayda düzenli bağlar vardır. Bu bağlara ait bilgimiz kısıtlı olduğu zaman bize göre bunlar kopuk kopuktur. Ancak bilgi yolunda ilerledikçe hepsini birbirine bağlayabiliyoruz ve belirli çözümlere kavuşabiliyoruz. Her PSI fenomeni hem sebeptir hem de sonuçtur. Sebeptir çünkü insanlar arasında bazı etkileşimlere, yansımalara ve araştırmalara yol açacaktır. Sonuçtur çünkü bir yasanın, ihtiyaçlar çerçevesinde dünyaya yansımalarıdır.

Her fenomen, varlığın sonsuz potansiyeli hakkında bilgimizin artması için birer ayna gibidir. Her varlık "Bütün" içinde kendisine düşen hizmet ve vazifeyi yerine getirir. Varlıklar her an tesir alış verişinde bulunur. Böylelikle varlık, kendi ve kendi dışındaki varlıkların niteliği hakkında bilgi sahibi olur. Bu sayede Bütün'ü, yani kendisini tanıyacaktır. Yani, kendi dışındaki iradeler, varlıkların kendilerini bilmelerini sağlayan çok değerli birer imkân olmaktadır.

PARÇA BÜTÜNÜN BİLGİSİNİ TAŞIR

Bir insanın parapsişik bir yetenek sergilemesi, bu yeteneğin aynı zamanda diğer insanlarda da saklı olarak bulunduğunu gösterir. Hiçbir varlık öz bakımından birbirinden ayrı değildir. Sadece seçme özgürlükleri nedeniyle farklı yönlerde, farklı tezahürlerde bulunurlar.

Varoluş birliğinden ve eşitliğinden dolayı bir varlığın bildiğini diğer varlıklar da bilir. Yani her varlık Bütün'ün bilgisine sahiptir. Ruhsal bir yetenek sergileyen bir kimsenin, sergilemeye göre bir üstünlüğü yoktur. Bir insan ruhsal bir yeteneği sergilerken nasıl kozmik bir hizmet yerine getiriyorsa, sergilemeyen bir insan da seçme özgürlüğüne bağlı olarak, yüklenmediği kozmik hizmetini yerine getirmektedir. Her insan evrenin genişlemesine değişik yönlerden yardım eder.

Varlığın dışında, ona yön verecek, onu belirli bir yolda ilerlemesi için zorlayacak herhangi bir mekanizma yoktur. Kendisinden oluşan iradeyi varlık, istediği şekilde kullanmakta özgürdür. Varlığın tezahür ettiği her fenomen, kendisine ait serbest bir seçmesidir ve bu seçme dışarıdan verilmiş değil, sadece varlığa ait bir bilginin sonucunda gerçekleşmiştir.

PSİŞİK YETENEKLERİN KAYNAĞI RUHTUR

Bütün fenomenler varlıkların kendi içlerindeki bilginin tezahürüdür. Kendindeki bilginin belirli bir zaman-mekân yoğunluğuna göre bir görünümüdür. Örneğin, bir insana bu yetenekler dış bir kaynaktan verilmiş değildir. Varlığındaki bilginin dünyasal yorumudur.

Ruhsal yetenekleri sergileyen insanların, bunları sergilemeyenlere göre herhangi bir üstünlüğü ya da ayrıcalığı yoktur. Onları ödüllendirecek bir sistem olmadığı gibi, bu gibi yetenekleri gösteremeyenleri aşağılayacak bir sistem de yoktur. Her şey varlıkların ihtiyacına, vazife kapsamına göre düzenlenir. Vazifesini, evrensel bilgelik

BÜTÜN'E UYUM

inde kendisi seçen varlık, bilgisini de bu vazifeye uyacak düzeye uyarlar. Dünya ortamında şifacılık ya da medyomluk yapacak olan bir insan, bedenini ve dış ortamını da kendisi düzenler. Psikik yeteneklerini tezahür ettiren her varlık aslında bu olayın sorumluluğunu da taşımaktadır. Telepati yeteneği olan bir kimse bu becerisini insanların aleyhinde, topluma zarar verecek şekilde değil, tam tersine insanlığa örnek sunmak amacıyla kullanılmalı, bu konudaki araştırmalara ön ayak olmalıdır.

Bütün yetenekler aslında ruh-beden ilişkisinden doğmaktadır. Yani bedenimiz olmasaydı, bedensiz bir varlık hâlinde olsaydı, bu tür fenomenler bizim için bir yetenek değil, doğal bir olgu hâlinde olurdu. Eğer belli bir zaman ve mekânda bir tezahür tek tük görülüyorsa, o tezahür olağanüstü bir görünüm alır. Ama temelde her şey zaman-mekân dışı olan varlığın, bilgisini zaman-mekân içinde, fizik evrende görünür hâle getirmesidir.

Telepati bu tezahürlerden bir tanesidir. Temelde zihinden zihine haberleşme olarak adlandırılır. Genel tarif olarak şu verilmektedir: Bilinen duyular ya da herhangi bir araç kullanılmaksızın, her türden düşünce ve duygunun zihinden zihine gönderilip alınması tarzında yapılan bir haberleşme.

Bizler bedenli varlıklar olarak zaman-mekân engeli içinde yaşadığımızdan dolayı bu fenomen mucizevî ya da normalüstü olarak görünür. Telepati zaman ve mekân bakımından sınır tanımaz. Zihin ve ruhsal enerjinin kapasitesi oranında telepatik etkileri, zaman-mekân içinde her yere ve her yöne yönlendirmek mümkündür.

Birbirlerinden ayrı yerlerde bulunan iki kişi arasında görüldüğü için normal dışı bir olay olarak nitelendirilir. Ancak böyle bir ayrılık tamamen tezahür âlemine özgüdür. Özde ve varoluşta zaten ayrılık yoktur; tam tersine bir Birlik ve Bütün olma hâli vardır. Dünyamızın şu anki zaman-mekân şartlarından dolayı kendimizi diğer insanlardan farklı olarak algılamaktayız. Birbirinden kilometrelerce uzakta bulunan iki insanın birbirlerinin düşüncelerini algılayabilmesi bir tek şeye işaretir: Bizler bir Bütün içindeyiz ve o Bütün'ü bizler oluşturmaktayız. Kendisini o Bütünlüğe adapte edebilen insanlar için zaman-mekân sınırı söz konusu olamaz. Bir yerden bir yere nakil yoktur. Çünkü her şey her şeyin içindedir. Birisinin beyninden başka birisinin beynine bir tesir akışı yoktur. İkisi birbiri içinde bulunmaktadır. Önemli olan, o Bütün'le "Ortak Alan" kurabilmek, o titreşime bağlanabilecek derecede zaman ve mekâna hâkim olabilmektir.

Bütün bilgiler zaman ve mekândan bağımsız olarak "her an ve her yerde"dir. Nitekim psikometri adı verilen fenomen de böyle bir olgu gözler önüne serilmektedir. Psikometri, uzak ya da yakın geçmişte bir eşya ile temas etmiş bulunan ya da birkaç kişinin geçirdikleri hâllerin ve kaydettikleri imajların zihinde yeniden yapılanmasıdır. Obje hangi yapıda olursa olsun psikometri medyomu bu kişilerin geçmişleri, şimdileri ya da geleceklere hakkında bilgi verebilir.

Olmakta olan her şey varlık âleminde yeni bir yaratışa, bir tezahüre sebep olur. Her tezahür ise evrensel boyutlarda, değişik zaman-mekân şart-

larında bir iz bırakır. Evrenler sonsuz derecede farklı enerji titreşimlerinden oluşmuştur. Bu enerji denizinde ise hiçbir şey kaybolmaz, yok olmaz. Varlık için yokluk yoktur. Sadece şekil değiştirmek, kozmik plânda değişik görevler üstlenmek vardır.

GEÇMİŞ VE GELECEK "ŞİMDİ"DE YAŞANIR

Farklı görevler farklı yansımalar yol açar. Her varlık yaptığı davranışı kendisiyle birlikte taşıdığından dolayı, kullandığı cisimlerin üzerine kaydedilen duygu ve davranışlar, o varlığın kimliğini de verecektir. Ancak bu tür bilgiler zaman ve mekânın bambaşka bir görünümde olduğu bir ortamda bulunmaktadır. Her varlık geçmiş, şimdiyi ve geleceği birarada yaşamaktadır. Zamanı bir akış olarak algılayan biz insanlar için olaylar üç bölümlüdür. Olayları takvime bağlayarak geçmiş, şimdi ve gelecek diye planlamaya tâbi tutarız.

Ama gerçekte her şey şimdidedir. Geçmiş de gelecek de şimdinin içinde oluşmaktadır. Sadece olmakta olan vardır. Bu üç farklı bölümün hepsinin kaydedildiği bir alana nüfuz edebilen varlıklar vardır. Psikometri ve durugörü medyomları ve kâhinler bu tür insanlara örnektir.

Her şeyin kaydolduğu bir ortam yabancı bir kavram değildir. Doğu öğretilerinde Akaşa, Kuran'da Levhi Mahfuz denilen bu kayda, Carl Gustav Jung Kolektif Şuur adını vermektedir. Yukarıda sözü edilen hassas kişiler Akaşa'ya özgü titreşimi yakaladıkları zaman cisimler ve insanlar hakkındaki tüm bilgileri alabilmektedirler.

Dünyada henüz beden-

Devami S. 46'da

KONFERANSLARIMIZ

İSTANBUL

● DERNEK MERKEZİ

* SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

6 EKİM	Serbest Soru-Cevap	Ergün ARIKDAL
13 EKİM	Sevginin Yansımaları	Fulya DEMİREL
20 EKİM	Şuurlanmak: Duyulara Hâkimiyet	Mete ÇİLEKÂR
27 EKİM	Evrensel Bir Uygulama: Yardımlaşma ve Dayanışma ..	İbrahim BAHADIR

* DİZİSEL PERŞEMBE KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

KONU: OLAYLARIN AMACI

1 EKİM	Olayların İnsan İdrakinin Yükselmesindeki İşlevi	Hürriyet KALALI
8 EKİM	Devre Sonuna Özgü Olaylar	Halûk ÖZDEN
15 EKİM	Uyum Alanlarının Kurulmasında Olayların Rolü	Cüneyt ÇİLEKÂR
22 EKİM	Yüksek İdare Mekanizması ve Olayların Tanzimi	Ruhi SARUHAN
29 EKİM	İstirap: Olaylara Uyum Süreci	Ünal GÜNER

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı, Zarıff Apt. No:4 D:8 Beyoğlu/İST. Tel: 243 18 14

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

● GENEL EVRİM DERNEĞİ (Saat: 19.00-20.00)

14 EKİM	Ortak Alan Kurulmasında Yardımlaşma ve Dayanışmanın Önemi	Levent KOSOVA
---------	---	---------------

Yer: Ebe Kızı Sk. 35/4 Osmanbey/İST. Tel: 247 27 19

● DOSTLUĞA ÇAĞRI DERNEĞİ (Saat: 14.00-16.00)

21 EKİM	Esneklik ve Uyum	Ergun CANDAN
---------	------------------------	--------------

Yer: Gülizar Sk. No:17 Kat:3 Fenerbahçe/İST. Tel. (Geçici): 336 28 72

● YEŞİLYURT SPOR KULÜBÜ (Saat: 16.00-18.00)

18 EKİM	Ölüm Ötesi Yaşam	Erol KONYALIOĞLU
---------	------------------------	------------------

Yer: Yeşilyurt Spor Kulübü Yeşilyurt/İSTANBUL

İZMİR (Saat: 16.30-18.30 / İRAD'ın Katkılarıyla)

3 EKİM	Dinlerin Amacı ve Hedefi Nedir?	Cezmi AKSOYLU
--------	---------------------------------------	---------------

Yer: Türk Amerikan Derneği, Alsancak/İZMİR

ANKARA (Saat: 14.00-16.00 / ARAD'ın Katkılarıyla)

31 EKİM	Doğal ve Toplumsal Olayların Amacı ve Hedefi	Tarik ARIKDAL
---------	--	---------------

Yer: ARAD, Cihan Sk. No:19/12 Sıhhiye/ANKARA

ANTALYA (Saat: 17.00-19.00)

17 EKİM	Doğal ve Toplumsal Olayların Amacı ve Hedefi	Selman GERÇEKSEVER
---------	--	--------------------

Yer: AKSEV AKDENİZ SANAT EVİ Atatürk Cad. Kültür Sineması Karşısı (Foto Fenni Yarı) ANTALYA

KONFERANS

17 EKİM Cumartesi **YÜCE İŞİĞA YAKLAŞIRKEN** Erol KONYALIOĞLU

Yer: M.T.İ.A. Derneği, Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı, Zarıff Apt. No:4 D:8 Beyoğlu/İST.
Saat: 14.00-16.00

GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ (ADRAD)

ETKİNLİKLERİNE BAŞLADI

Yorucu çalışmalar-
dan sonra yeniden yapıla-
nan ve iç eğitimini tamam-
layan ADRAD, Adanalı
kardeşlerimize Ruhçu bil-
giyi sunmaya hazır hâle
geldi. Ayda iki kez halka
açık konferansları olacak.
İlerde bu sayı artacak.

Adanalı gençleri Va-
zife'ye davet ediyoruz; lüt-
fen ADRAD'a yardımcı
olunuz, yapılacak çok iş
var.

Yüce Işık'a hizmet et-
mek üzere Vazife halkası-
na dahil olan ADRAD'a
başarılar dileriz.

ADRAD Yönetim Kurulu (Soldan Sağa):Ayaktakiler; Zülal ÇEVİK (Baş-
kan), Sevim YUMRU (Başkan Yardımcısı), Azime YUMRU (Genel Sekre-
ter). Oturanlar; Nilgün ÇELİKTEMUR (Sayman), İlkay ATILLA (Veznedar).

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

10 EKİM **İnsanlığı Birleştiren Gerçekler** İsmet YALÇIN
Saat: 19.00-21.00 (Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği)

24 EKİM **Yardımlaşma ve Dayanışmanın Zorunluluğu** Zülal ÇEVİK
Saat: 19.00-20.00 (Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği Başkanı)

Yer: Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği (ADRAD)
Kurtuluş Mah. 304 Sk. Alganlar Sitesi B Blok Kat:1 No:1 01130 ADANA Tel: (71) 54 60 29

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİÇA OLUNUR.

KKTC METAPSİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

10 EKİM **İnsanlığı Birleştiren Gerçekler** Hasan ÇİĞ SEZER
(İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği Başkanı)

Yer: KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği , Namık Kemal Meydanı, Kapalı Pazar
Karşısı Naim Efendi Yolu No:2 Magosa/KKTC Tel(Geçici): (536) 66953

Saat: 19.30-20.30

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİÇA OLUNUR.

Ölüme Yakın Deneyimler

Selman Gerçeksever

(Geçen Sayıdan Devam)

ÇOCUKLARDA ÖLÜME YAKIN DENEYİMLER:

Çocuklarla ilgili ÖYD konusunda belli başlı eserlerden birisi olan (Dr. Kübler Ross'un) "On Death and Dying" 1969'da yayınlanmıştı. Kitabın tamamı değilse bile bü-

yük bir kısmı çocukların ÖYD'ini içeriyordu. E.K. Ross'un bu ve benzeri çalışmaları sayesinde ölüm konusu tabu olmaktan çıkmış, tartışılabilir bir konu hâlini almıştır. Daha sonra (1974'de) yayımlanan "Questions and Answers on Death and Dying" isimli eseriyle konuya daha da geniş bir açıklık gelmiştir. 1981'de çıkardığı "Living With Death and Dying" isimli kitabıyla tamamen çocuk ölümlerini incelemiştir.

E.K. Ross, "On Children And Death" isimli eserinde çocukların ölümlerini çok öncelerden sezebildiklerini vurgulamıştır. Bu hususu örneklerle biraz daha açalım:

1. Örnek: Bir trafik kazasında hayatını yitirmeden iki gün önce akşam yemeğini yerlerken, annesi kızının derslerinin son zamanlarda kötüye gittiğini, son günlerde kırık notlar almakta olduğunu söylüyordu. Çocuk da cevap olarak, bunun önemli olmadığını belirterek, "Benim hayatım hemen hemen sona ermek üzere zaten." demiştir. Bundan iki gün sonra bir trafik kazasında bedeninden ayrılmıştır.

2. Örnek: Çocuk gece yarısı aniden yatağından kalkarak, annesini uyandırmış ve heyecanlı heyecanlı, onun yanında yatmak istediğini ısrarla söylemiştir. Sabaha doğru tekrar uyanarak annesinin boynuna sarılmış ve "Anne, anne, İsa bana, benim ruhlar âlemine gideceğimi söylüyor. Oraya

DR. Raymond MOODY

gitmek çok güzel. Orası altın, gümüş renginde, pırıl pırıl..." demiştir. Annesi çocuğunu daha önce hiçbir vesileyle (bayram, yılbaşı, oyun vs.) bu kadar heyecanlı görmediğini, ne kadar sakinleştirmeye çalıştıysa da başaramadığını ve daha sonra kendi kendine sakinleştiğini, kalkıp oynamaya gittiğini, fakat öğleden sonra (haberini verdikten yaklaşık 7 saat kadar sonra) ölüm haberini aldıklarını ifade etmiştir.

Elisabeth Kübler Ross'un çocukların ÖYD'leriyle ilgili olarak vardığı başka bir sonuca, daha doğrusu kendi izlenimine göre, sanki bu çocuklar ölüme şu ya da bu şekilde alıştırılıyorlardı. Açıkçası, bu şekilde çocuklar ölümü normal karşılıyorlar ve ölüm ötesi hayatlarını âdeta ipe çekiyorlardı.

Prof. Ross'un bu çalışmalarından sonra, başka araştırmacılar da çocukların ÖYD'leriyle ilgilenmişlerdi. Bunların arasında Kansas Üniversitesi'nden Stuart Twemlow ve Glen Gabbard ile Raymond Moody ve Melvin Morse bulunmaktadır. Örneğin, Morse, bu konudaki ilk araştırma raporunu 1983'te yayınladı. Morse bu raporundaki bir olayı şöyle anlatır:

"...Söz konusu olay suda boğulduktan sonra oanlandırılan 7 yaşındaki bir çocukla ilgilidir. İlk yardım ünitesine getirildiği zaman tamamen kendinde değildi ve hayata döndürülmesi için çok çalışıldı. Nihayet üç günlük bir tıbbî müdahaleden sonra küçük yaramaz tamamen kendine geldi. Bir hafta kadar hastanede dinlendikten sonra taburcu edildi. Bu olay dolayısıyla çocuğun sinir sisteminde hiçbir araz ortaya çıkmamıştı ve çok geçmeden okula başladı."

Çocuğun normalötesi bir deneyimden geçtiğinin ilk belirtisini Dr. Morse olaydan iki hafta sonra yaptığı muayenede fark etti. Çünkü o muayenede çocuk, "göksel baba ile konuştuğunu hatırladığını" söylüyordu. Fakat daha sonraki görüşmelerde daha ince ayrıntılar da ortaya çıktı. Sonunda, bunun tipik bir ÖYD olduğu anlaşıldı. Şöyle ki, küçük kız havuzda olduğunu hatırlıyordu. "Ölmüştüm." dedi. "Sonra bir tüneldeydim. Karanlık-ti ve korkmuştum. Orada yürüyordum." diye-

rek devam etti. Çocuk bundan sonra "Elisabeth" adında bir hanımın, yanında aniden belirdiğini ve o anda tünelin aydınlandığını, onunla birlikte cennete doğru yürüdüklerini hatırladığını ifade etmiştir. Ayrıca, bu yürüyüşün eğlenceli olduğunu, bunun da çok parlak renklerden dolayı güzel ve çok hoş olduğunu sözlerine eklemiştir. "Cennet"te iken oranın etrafının bir sınırla çevrilmiş olduğunu, bundan dolayı içerisini net olarak görmediğini, fakat bu sınırın dış kısmında, daha önce ölmüş olan yakınlarını gördüğünü belirtmiştir. Bunlardan ayrı olarak, gördükleri arasında, doğmak üzere sırasını bekleyen iki hanımın bulunduğunu, bundan sonra iki varlığın daha yanına gelerek dünyaya dönmek isteyip istemediğini kendisine sorduklarını, o da istemediğini, fakat tünelde yanına gelen Elisabeth isimli varlığın kendisine annesini görmek isteyip istemediğini sorduğunda, "Evet!" diye cevap verdiğini ve hemen sonra da kendisini hastanedeki bedeninde bulunduğunu sözlerine eklemiştir.

Dr. Morse, bu ve benzeri öteki vakalara ilgili raporunu 1983 yılında "American Journal of Diseases in Children" isimli tıp dergisinde yayınlamıştı. Araştırmacı, öteki çocuklara ait ÖYD'lerde de "tünel", "öte âlem", "ışıklı yardımsever varlıklar", "cennet" gibi ortak unsurların bulunduğu dikkatleri çekmiştir. Aynı unsurlar ileride göreceğimiz gibi Raymond Moody'nin etütleriyle ortaya çıkan, büyüklerle ilgili ÖYD'lerde de bulunmaktadır. Çocuklarla ilgili ÖYD'inin daha küçük yaşlarda olanlarının örnekleri de bulunmaktadır.

Örneğin, 2.5 yaşındaki Todd isimli çocuk elektrik süpürgesine çarpıldıktan sonra annesi tarafından bulunmuştu. Annesi, önce uyuduğunu sanmış fakat renginin maviye çaldığını ve soluk almadığını sonradan fark etmişti. Ambülâns yedi dakika sonra gelmiş ve küçük Todd acil servise getirildiği zaman hâlâ soluk almıyordu. Doktorların yoğun gayretleriyle çocuk hayata döndürülür. Tamamen düzelmesi birkaç ay almıştır. Ama gözlerini açmadan önce yarım saat kadar kesin ölmüş vaziyette bulunuyordu.

Todd'un olayı hatırlaması, tamamen

iyileşmesinden sonra, (bir gün oyuncularıyla oynarken) olmuştur. Annesi o olayı hatırlayıp hatırlamadığını sorduğunda, şu yanıtı verdi: "İçinde çok iyi bir adamın bulunduğu bir odaya gitmiştim. Odada adamla birlikte oturduk. Bana dönmeyi isteyip istemediğimi sordu. Ben de annemin yanına dönmeyi istediğimi söylemiştim." dedi.

Todd'un annesi olayı yazılı olarak saptamıştı. Ayrıca tüm bu olup bitenler Raymond Moody'nin kitabının çıkışından üç yıl önce oluyordu.

Başka bir örnek de, 4 yaşında havuza düşerek boğulan Mike isimli bir çocukla ilgilidir. Annesi tarafından kurtarılanı kadar birkaç dakika su altında kalmıştı. Kendine geldikten sonra havuzdan ayrılmak istemediğini belirtmiştir. İsrarla, orada yanında küçük ışıkların devamlı olarak yanıp söndüğünü ve uzun bir köprü'nün bulunduğunu söylüyordu. Hatta bunu Walt Disney diyarındaki "kale" ile karşılaştırıyordu. Altın renkli ışıklarla, göz kamaştırıcı renklerden söz ediyordu. Tüm bunları herkese anlatmaktan çekinmediğine göre, besbelli ki bunlardan korkmuşa benzemiyordu. Çocuğun bu durumu haftalarca devam etti ve annesinin gözlemine göre, bu süre boyunca çocuk oldukça sakin görünmüştür.

Bir başka örnek de ÖYD'ini hatırlayan 29 yaşındaki hanıma aittir. Bu deneyimini bayan 7 yaşındayken ateşli bir hastalığa tutulduğu zaman yaşamıştı. Ateşinin çok yüksek olduğu bir sırada, kız aniden yankılı bir müzik eşliğinde şarkı söylemekte olan göksel bir koronun sesini işitmeye başlamıştı. Bedenin üzerinde havaya yükseldi ve etrafında görünmeyen varlıkları hissetti. Sonra ikinci bir hareketle yatak odasının tavanın-

dan geçerek yükseldi. Bundan sonra, uzak, ucunda küçük bir parlak ışığın yandığı uzun karanlık bir tünel hatırlıyordu.

Bundan sonra kendisini beyazlar giymiş sakallı bir ihtiyarın önünde bulur. Bu ihtiyar, tünel ile çok güzel bir başka dünya arasında dikiliyordu. Çocuk bu âlemin cazibesine o kadar kapılmıştı ki, yaşlı adamdan içeri girmek için izin istemiş, adam da kabul etmiştir. Genç kadın çocukluğunda geçirdiği bu deneyimini, özellikle de bu bölümünü, tüm canlılığıyla hatırlıyordu. "Cennet" olarak adlandırdığı o yerin unutulmaz renkleri ve etkisi hâlâ hafızasındaydı. Bu şahane manzaranın yanı sıra, yaptığı kısa yürüyüş boyunca, bazı cana yakın insanlara da rastladığını çok iyi anımsıyordu. Fakat her nedense bu beldenin derinliklerine doğru ilerledikçe insanların cana yakınlıkları da gitgide azalıyordu. Sonra, gittiği yoldan tünelin ağzına geri geldi. Orada hâlâ kendisini beklemekte olan yaşlı adam eve geri dönmesi gerektiğini kendisine söylemişti.

Sonuç olarak, çocukların ÖYD'lerinden şu ortak yanları çıkarmanın mümkün olduğu görülmüştür:

- Parlak ışık,
- Sevimli rehber,
- Sınır çizgisi,
- Bu dünyada kalmak ya da terk etmek, geri dönmek durumu,
- Sınırsız huzur, ahenk,
- Beden dışında bulunulduğunun fark edilmesi,
- Bedensiz varlıkların mevcudiyetleri,
- Tünelden geçiş.

Bu ortak yanlar, büyüklerle ilgili ÖYD raporlarında da yer almıştır.

(Devam Edecek)

Hiç bir bilgi boş yere alınmaz.
Alınanla beraber muazzam mesuliyetleri
yüklediğinizi unutmayınız.

MEŞALE

YÜKSELECEKTİR TOPYEKÜN İNSANLIK

DERNEĞİMİZİN yapmış olduğu vazife, bir insanlık görevinden ibarettir. Bu insanlık görevi, varlıkların nihaî bir amaç olarak ulaşmak istedikleri aşamaya gidebilmeleri için kendilerine lâzım olan birtakım yollarını sağlamaktır.

Çok daha derinlemesine hareket edilirse belki de yolluğu ile birlikte, kendi bünyesine uygun bir şekilde hedefine hangi yoldan; daha hızlı bir şekilde ulaşabileceğini, zaman kazanabileceğini tavsiye etmektir. 42 yıldır Derneğe gelip gidenlere verilen budur.

Hiç kimse kimseyi tekâmül ettiremez. Bilen bilme-yene yol gösterir, ama sırtına alıp taşımaz. Herkes kendi yürür. Ayrıca tekâmül işi bir sıçrama işidir; her an tekâmül edilmez. O, her an hazırlanmakta olan bir şeydir. Hazırlanırsınız, hazırlanırsınız. Yayın gerilmesi gibidir; bırakılır ve bir sıçramayla yol katedilir.

İçinde bulunduğumuz zaman, insanlığın topyekün sıçrayarak tekâmül edeceği bir zamandır.

Bazı kişilerin iddia ettiği gibi acılardan ve ıstıraplardan kaçmak bizleri tekâmül ettirmez. Amaç eprövlere, ıstıraplardan kaçmak değildir. Acı, sonuç itibarıyla bizim bilmediğimiz bir şeylerden kaynaklanır. Bildiğimiz şey bize ıstırap vermez. Bildiğimiz şey artık bize acı vermez.

GELENEKSEL BİLGİLERİ BIRAKABİLMELİYİZ

Bu anlayışlara hızla adapte olmak zorundayız. Artık geleneksel bilgilerle bu dünyanın yeni çağında yol almamız, önümüzü aydınlatmamız mümkün değildir. Çünkü bunların hepsinin görevi bitmiştir. Dinlerin de dahil olduğu bazı bilgi kaynaklarının fonksiyonu tamamlanmıştır. Onlar bir vazife görmüyorlar aslında. Yani varlığın bütünüyle, bütün insanların gelişimini sağlayacak durumda değildirler. Ama hâlâ ona ihtiyacı olan varlıklar

vardır. Ve bir kişinin dahi ihtiyacı olsa, o ihtiyaç plânlardan tarafından karşılanır. Zaten bu dünya, gelişim ihtiyacının karşılanması için mevcuttur. Ruhsal varlıkların gelişimi için bir Dünya okulu tahsis edilmiştir. Muazzam bir okul. Tarihi çok büyük. Onun başından geçenlerin ancak dörtte birini biliyoruz. Henüz dörtte üçünü bilmiyoruz.

DÜŞÜNEN VARLIĞIN DEĞİŞİMİ

Büyük bir değişimle, düşünen varlığın durumu değişecektir. Düşünen varlığın değişimi ancak, o zamana kadar yapmış olduğu bütün analizleri, sentezleri gerçekten bir sonuca bağlayacak bir Bilgiyle karşılaştığı zaman olacaktır.

Öyle bir devir, öyle bir Bilgi var ki bütün soruları cevaplandırdığı gibi, bütün soruları da birarada toparlayabiliyor. Tüm soruları tek bir soru hâline getiriyor: "Senin yeşil gördüğün, senin pembe, senin kırmızı gördüğün her şey, tek bir şeydir." Bir bakıyoruz ki, hepimiz bir göz aldanması içindeyiz. Hepi-

miz farklı görmüşüz ve yüz-yıllardır birbirimizi yemişiz.

Dünyanın şekli neden yuvarlaktır? O zaman insanların kafalarına göre, şekli küp gibi olmalıydı. Altıgen, onikigen, çünkü herkes köşeli. O oraya çekilmiş, öbürü oraya çekilmiş. İnsanların her biri ayrı bir gurur, kibir içinde köşelerine çekilmiş. Bunlara en yakışanı da köşeli bir dünya olurdu.

Ama yuvarlak bir dünyadayız. Bu demektir ki, hiç kimse kendi köşesinde kalamayacak. Herkes birbirinin içine akmak zorunda. Herkes birbiriyle dost ve gerçekten de komşu olmak zorundadır. Globalin üzerinde tutunamayız, duracak yer yok. Her öğreti daima köşe açtı. Dünyanın küresel oluşuna uygun hiçbir öğreti yoktur yeryüzünde. Sivrilikler... deniz kestanesi gibi.

KÜRESEL BİR BİLGİYE İHTİYACIMIZ VAR

İşte bizim gerçek ihtiyacımız köşe öğretilerden

kurtulup tam bir globaliğe, her birimizi birbirimize dost edecek bir öğretiye, bir eğitime, bir Bilgiyedir. Bu öyle bir Bilgi ki herkes birbirine gerçekten yapılabiliyor. Aramızdaki bütün ses, renk, görüş, anlayış farklarını daha üstün, daha yüce bir yerde birleştiriyor. Onları kaldırıp atmıyor. Ama insanlar birbirlerinin yüzlerine bakmıyorlar. Şöyle biraz daha yukarı bakınca herkes aynı şeyi görüyor. Ondandır kendini düzeltmeye başlıyor. "Önüme baka baka kendimi bir şey sandım. Sandım ki evrenin tek modeli benim. Bir baktım ki yukarıda benden daha büyük bir model var."

Düşünme ve akıl fonksiyonuyla birlikte düşünen varlıkta gerçek bir değişim gözlenmeye başlıyor. Artık ne kadar sürer, bilemiyoruz.

Değişim kolay değildir. Bunun en güzel tasvirini Kur'an yapmıştır. Kur'an'daki kıyamet tasvirlerine bakınız. O dağların devrilmesi, o gökyüzünün dürülmesi, o acılar, çığlıklar... Herkes sanıyor ki yerin yüzünde böyle şeyler

olacak. Ama onlar bizim yüzümüzde olacaktır. O dürülmeler, bizim içimizdeki âlemde gerçekleşecek. Gökyüzü dürülmez. Bu işin gökyüzüyle ilgisi yoktur. O dürülmek, bizim geçmiş realitelerimizi dürüp atmaktır. Üzerimizi örten bitli yorgandan kurtuluyoruz. Uyuşuk hâlde tutan, şuaşuz hâlde tutan mekanizmadan çıkıyoruz. İpek böceğinin kendi kabuğundan çıkması gibi.

"Yeryüzü dümdüz oldu." der. Dümdüz oluşlar, insanın fikirlerindeki, inançlarındaki ya da vesveselerindeki düzleşmedir. Artık ayağına takılacak hiçbir şey kalmıyor. Ama çok zor iştir. Yüzyıllardır onları kendinden addetmiştir. Kendimizle özdeşleştirmiş olduğumuz birçok fazlalıklardan kurtulma yoluna girince cehennem azabını yaşayacağız.

Kıyam insanın uyanmasıdır, doğanın uyanması değil. Doğa zaten her gün uyanmaktadır. Uyanmak insan içindir.

(E. ARIKDAL
Konferanstan Derleme)

MAJİ Baştarafı S. 23'de

vereceği cevap şu olacaktır: "Tanrı'nın hikmetinden sual olunmaz." Ancak insan Tanrı'nın hikmetinden sual etmek için yaşar. O bizleri soru soralım diye canlı kılmış. Eğer hiç soru sormayacaksa canlı olmamıza ne gerek var? Bu yasalar içinde niye bulunuyoruz? Bu kadar üzüntüyü, sıkıntıyı niye çekiyoruz? Neler öğrenmeye geldik? Soracağız, öğreneceğiz ve Tanrımızı öyle tanıyacağız.

Anne babadan ya da toplulmdan gelen telkin ve itikatlarla Tanrı tanınmaz, Tanrı'ya inanılmaz. O olgu çok basit bir şeydir ve çok çabuk değişir. Ancak artık bu çağ inanç çağı değil, öğrenmek, anlamak, anladıktan sonra inanmak çağıdır. Çünkü önce inanıp, sonra anlamak dönemi sona ereli yüzyıllar oldu.

Günümüzde bilim dediğimiz bir olgu var. Bir şeyi araştırmak, in-

celelemek, yani ayrıntılarla uğraşmak, görülenlerin arasındaki bağlantıları kurmak gibi bir kaderimiz var. O hâlde öğrenmek başta geliyor. Önce öğrenilir, anlaşılır. Ondandır sonra insan o kadar sağlam bir şekilde bir Tanrı inancına ulaşır ki, onu siz yeryüzünden bile oynatamazsınız. Çünkü kanıt aramaya artık gerek yoktur.

İNSAN VE OLAYLAR

Erol KONYALIOĞLU

(Geçen Sayıdan Devam)

Arzın, bilebildiğimiz kadarıyla, insana yaptığı etkileri düşünelim. İnsan davranışları, Dünya üzerinde bulunduğu iklim koşullarına bağlı olarak etkilenir. Soğuk kuşakta yaşayan insanlar daha ağır kanlı, daha sakinken; Akdeniz kuşağında yaşayanlar daha canlı, hareketli ve heyecanlıdır. Aynı bölgede yaşayan bir insanın ruh haletleri, ısı, basınç ve nem değişimlerine bağımlıdır. Bunlarda meydana gelen belirli değişiklikler duygularımız, zihnimiz ve bedenimizi etkilemiyor mu? Bunun dışında, arzın elektriksel ve manyetik özellikleri de, tam olarak bilinmese de, insanı etkiler. Ayrıca, arza ait bilemediğimiz daha süptil tesirlerinde, insanı çeşitli şekillerde etkileyebileceği söylenebilir.

Benzer şeklide bütün gök cisimlerinin de, kozmik seyyale içinde bulunduğu konumları, hızları, doğrultuları ve daha bilemediğimiz pek çok özellikleri, insanı, davranışlarını ve dolayısıyla olayları etkiler.

Görülüyor ki, olayların sahnelenişindeki müteal sebeplerden biri de, kontrolümüz dışındaki kozmik sebeplerdir.

3-R.İ.M.'İN RABBANÎ MÜDAHALELERİ

Bunlar büyük tertiplerdir. İnsanın dışındaki Muktedir Varlıklar'ın, R.İ.M.'in rabbanî müdahaleleridir.

R.İ.M.'in görevi İlahî Murad'ı tatbiktir. Âlemlerin Rabbi'nin izniyle İlahî Kudret'i tasarruf ederek varlıkların tekâmülünü sağlar. Bu, akıllar ötesi bir plândır. Amacını, yönünü ve hızını bilemeyiz. Şu var ki, bu güçlü yasalar kademe kademe bizim sistemimiz içerisine de inmiştir. Yani, Yukarı'daki bir değişim aşağıyı da etkiler. R.İ.M.'in işi her şeyden önemlidir. İnsanın işi, O'nun işi yanında bir hiçtir. Bu bakımdan, bizim sistemimizde yansımaları görünen bazı olaylar, hiçbir mantıksal sebep netice zincirimize uygun olmaksızın, Yukarı'nın yasalarına bağlı olarak tezahür edebilir. Örneğin, mucizeler bir gerçektir ve ruhsal yasaların bizim âlemimizdeki tezahürüdür.

Bizim âlemimizde süregelen her olayı O başlatır ve O bitirir. Her yeni olay O'nun izniyle başlamıştır ve O'nunla sürecektir. Varlıkların tekâmül yönü O'nun elindedir. Bu bakımdan sistemimiz içinde cereyan eden olayları kendimizden saymak ve lineer bir seyir takip etmesini beklemek anlamsız olur.

NEDEN, İNSANLAR BÖYLE TERTİPLER İÇİNE SOKULUR?

Ruhsal İdare Mekanizması'nın hükümü altında, O'nun yönlendirmesiyle cereyan eden olaylar, insanın tekâmülünü sağlama amacını taşırlar. Acı ya da tatlı, şok niteliğindeki her olay, insanın kendine gelmesine, görevini unutup uykuya dalmasına, uykuda ise uyanmasına yöneliktir.

Madde kâinatına giren ruh varlığı, madde ortamının icaplarına uyabilme yeteneğine sahiptir. Ne var ki, içinde bulunduğumuz ortam ve edindiği beden her hâliyle kısıtlıdır. Bu durumda gücünü, ancak icaplar çerçevesi içinde kullanmak zorunda kalır.

Meydana getirilen her olay R.İ.M.'in mührünü taşır. Çünkü, varlıkların tekâmüllerini yönlendiren, onları görüp gözeten, plânlar tertip eden, mürebbilik yapan R.İ.M.'dir. İnsana düşen, muazzam bir denge içerisinde cereyan eden, genel evren ahenginin bir parçası olan her olaydan gereken bilgiyi alabilme rikkatini kazanmaktır.

Neden insanlara böyle tertipler gelir? En genel şekliyle diyebiliriz ki, amaç, insanların anlayış seviyesinin yükselmesini ve kendi iç varlıklarında enerji artışını sağlamak, yani insanın tekâmülüdür.

Yaşadığımız olayların niteliği, tekâmül seviyemize göre farklı özellikler taşır.

Varlık için önemli olan dış realite değil, kendi iç realitesidir. Türlü olayların cereyan ettiği hayat ortamında varlığa düşen; dış realite karşısında kendi şuurunu inceleme kabiliyetini kazanmak, yani kendini bilme çabası içerisinde bulunmaktadır. Kendini tanıma, kendi şuurunu anlama faaliyeti, ancak varlığın içinde bulunduğu mekânın imkânları ile olur. Yani, her birimiz, hangi yerde ve zamanda yaşıyorsak, o ortamın icapları kendimizi tanımamıza yardım edecektir. Meydana getirilen her olay, şuurumuzun farkına varmamızda, onu incelememizde kullanabileceğimiz birer unsurdur. Ama, varlık kendinin bilme bakımından daha üstün bir seviyeye geçtiğinde, İlahî İrade Yasaları gereğince mekânı değişir. Fakat dış realite, dış realitedir; değişmez. Sadece o realitede bulunan varlığın kendi şuurunu

inceleme tarzı değişir. Varlığa gelen her bilgi tertip edilen her olay, yani dışarıdan yapılan her türlü hareket, her türlü etkinlik, ancak varlığın kendi şuur sahasındaki işleminin yönünü, hızını, derinliğini ve genişliğini belirler.

Varlığın bizzat içinde yaşadığı ya da çok yakından dahil olduğu olaylar, onun için öğretici niteliktedir. Herhangi bir ruhî melekeyi öğrenmesi için, hayatlar boyu aynı temayı işleyen olaylara girer, çıkar. Sorumluluk, sevgi ya da fedâkarlık kavramlarının onda yer edebilmesi, varlığın çok çeşitli varyasyonlarda, çoğu zaman bu niteliklerin tam tersini yaşamasıyla mümkün olabilir.

Yaşanan hayat deneyimleri varlık için belirli bir enerji yükselmesi meydana getirmişse, bundan böyle yaşayacağı olaylar sınav niteliğinde olur. Acaba varlık, elde ettiği bilgilerini kullanarak ayakta kalabilecek midir? Bilme gücünü, yapabilme gücüne dönüştürebilmiş midir? Daha önceki tecrübelerle varlığın elde etmiş olduğu bilgi, onda yüksek bir otomatizma tarzındaki fiillerle tezahür edebilecek kıvama gelmelidir. Bu bakımdan varlık, sıkı bir imtihan devresinden geçmek zorundadır ki, bilgiyi özümleyip özümlemediği tahkik edilebilsin. Çünkü varlık, ferdî tekâmülden, toplu tekâmül denen ve henüz anlayamadığımız, başka varlıkları tekâmül ettiren tekâmül eden bir seviyeye terfi edecektir. Bunun için bilgi ve görgü sahibi olması gerekir.

Yaşadığımız bazı olaylar ise, birinci derecede başkalarının tekâmülüne hizmet amacını taşır. O olaydan bizim alacağımız tesir ikinci derecede öneme sahiptir. Öncelikle, şuuruna varmaksızın, otomatik bir tarzda, başka varlıkların gelişimine örnek ve yardımcı olmak söz konusudur.

Bazı olaylar ise, R.İ.M.'in yeryüzündeki özel vazifelilerinin bizzat kendi tertipleri ile oluşur. Onlar, İlahî Kudret'in temsilcileri ve öğ-

reticileri olarak, sebep ve netice zincirini takip edebildiklerinden, şundan sonra şunun olacağı, olması gerektiğini bildiklerinden, ruhsal âlemin yasalarına tâbi olduklarından, bizzat kendileri olaylar tertip ederler. Amaçları, gaflet içinde bulunan, uyumakta olan insanlara yeni kapılar açmaktır.

Varlıkların tekâmüllerinden sorumlu olan R.İ.M., varlıklarını varlıkları aracılığıyla tekâmül ettirir. Devre devre, gerekli bilgiyi verir ve görüp gözettiği varlıklarını yukarı çekmeye çalışır.

OLAY KARŞISINDA TOPLUM VE İNSAN

Her ferde ait tesirlerin bileşkesi alındığından, fert de ister istemez toplumun yönelttiği istikamette yuvar-

lanır. O fert fizikî olarak etkilenebilir, ama biraz gelişmiş, biraz şuurlanmış bir varlık bundan ruhsal olarak etkilenmez. Herkes islanır, şeker darlığı ile karşılaşır, ama az çok şuurlu olanın, kendi iradesi dışındaki tesirler tarafından etkilenmiş olduğunu sezenin tepkisi, genelin tepkisinden farklıdır.

Her toplum, ihtiyaç ortaklığı gösteren varlıkların aynı mekânda enkarnasyonlarıyla oluşur. Doğaldır ki, her toplumun yaşadığı olaylar, tesir alış verişleri farklı farklı olacaktır. Her toplum aynı okulun muhtelif sınıfları gibidir. Her sınıfta da çeşitli uyanıklık derecesinde varlıklar yer alır. Tedris, sınıfın genel ortalamasına göre yapılır. Umum için zor gelen dersler; çeşitli sarsıntılar, maddî zorluklar, savaşlar ve doğal afetler, az çok şuurlu olanlar, yani o olayları okulun öğretmeninin tertip ettiğini anlayanlar tarafından bambaşka gözle değerlendirilir

(Devam Edecek)

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

İZMİR

● DERNEK MERKEZİ-SALI KONFERANSLARI (19.30-21.00)

6 EKİM	Sevginin Ayrımsızlaşması	Elvan ÖGÜT
13 EKİM	Çokluktan Birliğe	Gündüz ÖGÜT
20 EKİM	İnsanın Gelişiminde Esneklik ve Uyum	Reşat GÜNER
27 EKİM	İradelerin Çelişmezliği	Engin EMİR

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, İnönü Caddesi
No:398 B-1 Daniş Apt. Susuzdede Hatay/İZMİR Tel: 43 98 54

● TÜRK AMERİKAN DERNEĞİ (16.30-18.30)

3 EKİM	Dinlerin Amacı ve Hedefi Nedir?	(M.T.İ.A.D. Üyesi) Cezmi AKSOYLU
--------	---------------------------------	----------------------------------

Yer: Türk Amerikan Derneği Alsancak/İZMİR

KUZAY KIBRIS TÜRK CUMHURİYETİ

10 EKİM	İnsanlığı Birleştiren Gerçekler	Hasan Çiğ SEZER
---------	---------------------------------	-----------------

Yer: KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği Namık Kemal Meydanı, Kapalı Pazar Karşısı,
Naim Efendi Yolu No:2 Magosa/KKTC Tel (Geçici): (536) 66953

Saat: 19.30-20.30

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Yüce Işık'ın Doğuş Arifesinde

DERNEKTEN HABERLER

SEVGİLİ okuyucularımız, bu sayımızda sizlere Dernek etkinliklerimiz hakkında kısaca bilgi vermek ve biraz söyleşmek istiyoruz. Ama lütfen sessizliğinizi aşarak bize yanıt verin ki, yeni ortak alanlar kuralım, yeni çalışmalar üretelim.

● **Bunaltıcı yaz günlerini geride bıraktık.** Hele İstanbul'da nem oranı yüksek olduğundan buram buram ter dökerek çalıştık. Buna rağmen Salı ve Perşembe günleri konferans salonumuzu dolduran sevgili konuklarımız elleriyle kendilerini yelpazeleyerek 1-2 saat süren konuşmaları sabırla dinlediler. Onların, YÜCE İŞİK'İN doğuşunu hasretle bekleyen ve iç kapasitelerini artırmaya çalışan Vazifeliler olduklarını biliyoruz. 19.30 - 20.30 saatleri arasındaki konferanslarımızın ücretsiz ve herkese açık olduğunu yeni okuyucularımıza duyuralım.

● Konferans programımızda **Derneğin Vazifesine** ilişkin bir konuşma yer aldı: 19 Eylül Cumartesi... **BİLGİ ÇAĞI'NA GİRERKEN...** Erol KONYALIOĞLU. Bu tür konferanslarla **YÜCE İŞİK'İN** ineceği platformu hazırlamaya çalışıyoruz.

● **Aynı amaçla 17 Ekim Cumartesi,** saat 14.00'da anket dolduran arkadaşlarımız için bir konferansımız var. Ama anket doldurmayanlar da katılabilir.

● Temmuz'un yakıcı sıcaklığında üye-
miz Hürriyet **KALALI**, Kıbrıs'a gitti ve **KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği** üyelerine bir haftalık bir **seminer** verdi.

● **Arkadaşımız Ağustos sonunda**

tekrar bir vazife olarak yola çıktı ve önce Antalya'da bir konferans verdi; ardından Adana'ya giderek, Kıbrıs seminerini Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği (ADRAD) üyeleri için de tekrarladı.

● Sonbaharla beraber **GENEL EVRİM DERNEĞİ'**ndeki aylık konferanslarımızı yeniden başladık.

● **Sarsıntı geçiren DOSTLUĞA ÇAĞRI DERNEĞİ,** Başkanları Sn. **Semra FERAH'**in çabalarıyla Anadolu yakasında faaliyete geçmek üzere yeniden yapılandı. Ekim ayından itibaren orada da her ay konferanslarımız olacak.

● Her ay İzmir'de bir konferansımız var.

● Ankara'daki aylık konferanslarımız da sürüyor.

● Her ay **Bandırma** ve **Antalya'da** konferans verebileceğimiz ortamlar doğdu. Verimli sonuçlar alırsak programı sürdüreceğiz. Antalya konferanslarına **İRAD** ve **ARAD** da katılacak.

● Her ay Adana'da bir konferans verilecek.

● Sınırları aşarak **KKTC'de (Kıbrıs'ta)** aylık konferanslarımız olacak. Adana ve KKTC'deki konferanslara **İRAD** ve **ARAD** da omuz verecek.

● **Bütün yaz hep çalıştık mı? Hayır.** Ara sıra motor gezileri düzenledik. İstanbul Boğazı'nın Karadeniz'e kavuştuğu yerde sakin ve güzel bir köşe keşfettik. Bu geziler yeni çalışmalarımız için bize enerji kattı.

● **RUH** ve **MADDE** Derginizde Ocak 1992'den beri işlediğimiz tema **YÜCE İŞİK'İN** doğuşunu müjdelemekte. **RUH** ve **MADDE,** Vazife dergisidir. Vazifelerinizi hatırlatıyoruz. Abone olunuz ve abone bulunuz.

• RUH ve MADDE'yi, içindeki yazıların konularını özetleyen İngilizce bir mektiple beraber Dünya üzerindeki pek çok ilgili Merkez'e gönderiyoruz.

• Üç ayda bir İngilizce olarak yayınladığımız SPIRIT and MATTER (RUH ve MADDE) adlı bültenimiz gene Dünyanın pek çok yerine gönderiliyor ve çok ilgi görüyor. YÜCE IŞIK'ı Dünya sathında lânse etmek vazifemiz.

• Kardeş dernek İDAD'ın 3 ayda bir yayınlanacak olan İngilizce bülteni daha aktüel, daha enformatik bir yapıda olup dış merkezlere ulaşacak.

• RUH ve MADDE Yayınları sizlere iki harika eser sunmakla fonksiyonunu sürdürüyor:

Frithjof SCHUON'un DİNLERİN AŞKIN BİRLİĞİ ve Heinrich ZIMMER'in HİNT FELSEFESİ.

• Türkiye içinde sayısı 60-70 arasında değişen yerel gazeteye her ay yayınlanmak üzere konularımızla ilgili 5 makale gönderiyoruz.

• Bilgi Çağı'na girerken İnsanlığı Birleştiren Gerçekler" adlı kitapçığımızın ardından "Varlıksal İlikeler" adlı bir kitapçık yayınladık. Bunu İngilizce ve Fransızcaya çevirdik. Türkiye'de ve Dünya'da binlerce adrese gönderdiğimiz bu minik kitapçık, "Sunuş" yazısıyla beraber şuurlara Vazife aydınlığını getirecek.

• Mazeretleri dolayısıyla Derneğe gelemeyen arkadaşlarımızın getirdikleri ya da postayla gönderdikleri ses ya da video kasetlere istedikleri konferansı kaydedip kendilerine iletmeyi sürdürüyoruz.

• Kitaplarımızı sergilediğimiz ve konferans duyuruları aştığımız Tünel ve Sirkeci vitrinlerimiz, pek çok arkadaşımızın Derneğe ulaşmalarına vesile oluyor.

• Ortaköy'deki RUH ve MADDE Yayınları standımız hem kitap satışı, hem de sizlerle yüzbeyüz ilişkiler bakımından çok verimli bir faaliyet olarak yaz-kış sürüyor.

• Ağustos'un son günlerinde Yeşil-yurt Spor Klübü'nün daveti üzerine bir stand açtık. Üç gün boyunca hem yararlı söyleşiler yaptık, hem de kitap sattık.

• Şimdi Kasım ayındaki TÜYAP Kitap Fuarı'na hazırlanıyoruz. Yeni eserlerimiz var... Aralık ayında ise muhtemelen başka bir fuara daha katılacağız.

• Bu arada yurt dışındaki spiritüel konularla ilgili kişi, Dernek ve çeşitli kuruluşlarla ilişkilerimiz sürüyor. Machintosh'lar harıl harıl çalışıyor. Adres bankamız iyice kabardı. Yüce Işığı elimizin erdiği her noktaya ulaştırmak vazifemiz.

• Derneğimizin şimdi beş tane kardeşi var: İnsan Doğasını Araştırma Derneği ya da kısaca İDAD (eski adı Parapsikoloji Derneği idi), İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği (İRAD), Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği (ARAD), Adana Ruhsal Araştırmalar Derneği (ADRAD) ve KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği (MEAD). Onlarla sürekli ilişki içindeyiz. Telefonlar, gidip gelmeler, mektuplaşmalar, faxlaşmalar derken, ağabey MTİA'nın beş kardeşiyle oluşturduğu ortak alan giderek güçleniyor, Vazifemize hazırlanıyoruz.

• Ve tabii tüm etkinliklerimizin enerji kaynağı olan iç çalışmalarımız yoğun bir şekilde devam ediyor.

Sevgili RUH ve MADDE okuyucuları, sizlere daha iyi hizmet verebilmemiz için gene sizlerden bazı ricalarımız var:

* RUH ve MADDE'de yayınlanmak üzere bize yazı ve çevirilerinizi gönderiniz.

* Yaşadığınızı ya da gözlemlediğiniz parapsişik deneyimlerinizi bize yazınız.

* Açıklanmasını istediğiniz konuları bize sorunuz. Konferanslarımızı ses ya da video kasetlerden dinleme olanağı sunduğumuzdu çevrenize duyurunuz.

* Çevrenizde konferans verebileceğimiz uygun salon ve ortam mevcutsa, bizle irtibata geçiniz.

* Bulduğunuz muhitte Dergimizi ve yayınlarımızı satabilecek bayi ya da kitapçı bulursanız, bizi haberdar ediniz.

YÜCE IŞIK'ın doğuş arifesinde sizlerle daha verimli ortak alanlar kurmayı diler, saygılar sunarız.

Metapsişik Tetkikler
ve
İlmî Araştırmalar
Derneği

VARLIKLAR RUHSAL PLÂNLARIN TEZLERİDİR

Celse :131

7-8-1970

"Kâinatlarda mevcut olan varlıkların kâffesi, yüksek bir ruhî organizasyon tarafından birer tez olarak meydana getirilmiştir. Bunun altında şu hakikat yatar. Yüksek Kâinat Kanunları'nı ve İlâhî Prensipleri benimsemiş ve bunları nefsinde tatbik etmiş olan bir varlık, bir ruh varlığı, maddeyi her türlü varyasyonu içinde istimal edebilir ve bunu kendi iradesine bağlı olarak, muhtelif terkip ve sentezlerle tanzim edebilir.

Bir misal: Bu seviyede bulunan bir varlık, ki tasavvurunuz mümkün değildir, maddenin ince ve kompleks özelliklerini biraraya getirmek ve bunlardan yeni sistemler kurmak suretiyle, sizdeki tüp içerisindeki organik varlık hasil etme çabalarının en müspeti olarak, bu varlıklar, organik varlık, daha doğrusu organik bedenler hasil edebilecek güçtedirler. Çünkü bir organizmayı teşkil eden yapı taşlarının esasını meydana getirmekte güçleri büyüktür. Böylece bu tip varlıklar, ruhların maddî eprövlerini ikmal etme hususunda çok değişik hassaları ve kabiliyetleri taşıyan ortamları hasil ederler. İşte bunlar, bedenlerin esasıdır. Ve zaten bu bedenleri teşkil edecek olan maddeleri, kendi bünyeleri içerisinde biraraya getirip, kanunlarla sıkıca onları çevreledikten sonra, muhakkak ki orada, onunla ilgili, onunla ilgi kuracak bir ruhî varlık bulunur ve işte bu ruhî varlık da, kendine beden olarak seçmiş olduğu bu maddî ortamı, kendi kapasitesine göre faaliyete geçirir ve onu dıştan mütalâa eden ve gözleyen birisi, onu muhtelif vasıflarıyla tayin etmeye çalışır.

Bu mütalâadan sonra şunu anlamanız iktiza edecektir ki, kâinatlarda mevcut olan bütün canlı tipleri; işte böyle, ruhun pek oynak, pek değişik, pek girift tekâmül için lâzım olan ortamı, vasatları meydana getirmişlerdir. Bu, bilemediğiniz en küçük bedenden, organizmadan başlayıp, en muğlak, en büyük kabiliyetleri gösterebilecek organizmaya kadar kâinatlar dolusu değişimler arz eder. İnsan da, beden olarak, işte böyle bir yüksek yaradılışa mazhar olmuş bir organizasyondur."

SÖZLÜK:

Kâffe : Bütün, tüm

İstimal: Kullanma

Mazhar olmak: Erişmek

İktiza: Gerekme, lâzım olma

Girift: Karmaşık

Kendini Bilmezliğin Sembolü

KABUKLARI KIRMAK GEREK

Selman Gerçeksever

KABUK NEDİR?

Belirli bir mekân ve zamanda bulunuş amacımızı gerçekleştirmemizi engelleyen (ya da yavaşlatan); kendi içimizdeki hakikati bulma çabamıza ket vuran, evrensel tezahür (yaradılış) sürecine, gerçek tekâmül düzeyimizin gerektirdiği ölçüde katılmamızı sekteye uğratan, dolayısıyla Varlıksal İlkeleri şuurlu olarak uygulamamızı engelleyen (ya da ağırlaştırır) her şey "Kabuk"tur.

KABUKSUZ OLAMAYIZ

Ruh varlığı, kendisi için (özündeki bilginin) uygulama alanı olan maddesel evrenlerde hiçbir zaman saf öz-kendisi olarak bulunamaz; maddenin katman katman derinliklerine doğru yol aldıkça; başka bir ifadeyle, yaratılış küresinin merkezinden uzaklaştıkça, doğal olarak kat kat kabuklara bürünür. Yani belirli bir zaman ve mekânda tezahür ederek, bilgimizin bir kısmını orada uygularken, oranın maddesinden beden(ler) ediniyoruz. Oranın maddesini etkilemek, onunla bir şeyler yapmak için, yine oranın maddesini araç olarak kullanıyoruz. Maddenin belirli bir mekân ve zamandaki özelliklerine uygun olarak tavırlanmamız bu vasitalardan (kabuklardan) yararlanma şeklimizi oluşturuyor.

Bazen bu "yararlanma" biçimiyle o kadar özdeşleşiyoruz ki; farkına varana kadar, belirli bir zaman ve mekânda kabuk(lar) içinde sabitleşip kalıyoruz. Esasen kabuklara bürünerek bir yerde bulunmak doğaldır, ama kabukların verdiği ataletle hız kaybetmek ya da sabitleşip kalmak, mücadele edilmesi gereken bir husustur. İnsan şuurlanma yolunda ilerledikçe gitgide incelen kabuklara sahip olduğunu fark eder.

KABUKLAR: ŞUURSUZLUK PERDELERİ

Bunun tersi bir ifadeyle söylemek gerekirse; insan şuursuzluğu nisbetinde kabuklarından bihaberdir. İşin daha da kötüsü, bu hâlimden dolayı, içinde bulunduğu anlayışsızlık ve uyurgezerlikle, mevcut kabuklarını da kendi elleri ve maddesel yaşamıyla kalınlaştırır durur: Neler yapmaz?

Bedenli olmanın doğal sonucu olan egosundan ve bilgisizliğinden dolayı; kendi aslını, özünü, Yaradan'ını inkâr etme durumuna düşer. Beşerî yaşamında büyük ölçüde "ben-merkezci" olarak hareket eder. Böyle bir insan için amaç, hemen hemen büyük bir ölçüde bedensel ve zihinsel konfordan ibarettir. Bu tutumuyla egosunu kontrol altına almadığından; ihtiyaç arzu ve istekleri bitmek tükenmek bilmez. Dolayısıyla kabuk üzerine kabuk oluşturur. Bu şekilde etrafına ördüğü koza (gitgide inceleceği yerde) o kadar kalınlaşır ki, zamanı geldiğinde, yani öteki insan kardeşleriyle birlikte (ya da plâniyla birlikte) realite değiştirmek gerektiğinde, zorlanır.

KABUĞU BİLGİ KIRAR

İnsanda kabuk oluşumunu önleyecek ve hatta, mevcut kabuklarını inceleyecek olan şey bilgidir. Ancak bu bilgi insanın kendisine, hayata ve varlık sebebine ilişkin bilgidir.

Bu bilgi; diploma kazandıran bilgilerin hayata uygulanmasından sonra, insanın kendi kendisini tanıma yolunda kullanılmasından sonra, özüne aktardığı, gerçekten "öz bilgi"dir. Birçok ayrıntıyı "bir"e یرca edici bilgidir. Buna "ferdiyetle ilgili bilgi", ötekine de (kitabî, kültürel, meslekî beşerî olan "şahsiyetle ilgili bilgi" diyelim.

O hâlde şahsiyetle ilgili bilgiler; bizim ferdiyetle ilgili bilgiler kazanmamıza yardımcı olacak araç bilgilerinden, **techizat bilgilerinden** başka bir şey değildir. Bunlar idrakî, kıyasî yapılmamış mekanik bilgilerdir. Tekâmüle yararı yoktur. Ölümle terk edilir, bedenle birlikte dünyada kalır.

Dolayısıyla meslekî, kültürel, kitabî bilgilerimizin; egomuzu eğitmek, kendimizi tanımak ve başkalarına çıkarıcı olmadan, sevgi + şefkat + fedakârlık içinde yardımcı olmak amacıyla uygulamasını yapmıyorsak, kabuğumuzu gitgide kalınlaştırıyoruz demektir. Yüzyıllarca önce Yunus da öyle dememiş miydi?

*İlim, ilim bilmektir.
İlim kendin bilmektir.
Sen kendini bilmezsin,
Bu nice okumaktır?*

SADIKLAR PLÂNİ tebligatına göre:

*"Bir bilgi, her ne türden olursa olsun;
beşerin iç yapısını, zihniyetini, ahlâk*

Süvari mi atı götürüyor, yoksa at başını almış gidiyor mu? Ancak kabuklarını kıran dizginlerine hâkim olur.

düzeyini, Allah'a hizmet etmek arzusuyla doldurmuyorsa; o bilgi yanlış, o bilgi hiç olmazsa kısır bilgidir."

Sadıklar'ın burada değindiği Allah'a hizmet arzusu Varlıksal İlkeleri ya da İlâhî İrade Yasaları'nı şuurlu olarak uygulama arzusudur.

Aslında bu ilkeler tüm varlıkların özünde, yaratılışlarıyla birlikte bulunan temel esaslardır. Varlıklar kabuklu, kabuksuz, ne yaparlarsa yapsınlar bu yasaların etki alanı dışında hareket edemezler. Ama bu yasaların tezahürüne ve işleyişine otomatik ve çeşitli derecelerde şuurlu olarak katılım söz konusudur. İnsanın bu ilkeler

karşısındaki otomatiklik derecesine göre kabuklaşması artar. Dolayısıyla ilkeleri fark etmemiz, anlamamız, öğrenmemiz ve uygulamamız kabuklaşmayı azaltacaktır. Başka bir ifadeyle kabuklar, insanın Evren Yasaları'na karşı gösterdiği dirençlerdir.

KABUKLARIN DOKUSU DUYGUSALLIK

Beşerî tekâmül düzeyinde bulunan bizler için önemli kabuklaşma alanlarından biri de duygusallıktır. Kabuklarınızın büyük bir kısmı duygusallıktan kaynaklanır. Duyguların kontrolsüzlüğü sonunda, bünyemizde şuurumuzu karartan, anlayışımızı kaba-laştıran birçok kabuğa zemin hazırlarız.

Çünkü duygusallıkla gerçeğe ulaşmak hemen hemen imkânsızdır. Duygusallık, gerçeği aramamızı hatta gerçeğe yönelmemizi engeller. Bunun nedeni; duygusallığın insanı peşin hükümlerle hareket ettirmesidir. Duygusallık nefsin çeşitli tabakalarından başka birşey değildir. Duygusallık duy-

guların esiri olmaktır. Dolayısıyla insan, duygularını kontrol altına alabildiği oranda hürdür. Bunu yapabildiği oranda esnektir ve uyumludur. İşte bunlardan dolayı; gönül gözümüzü örtmekte olan maddeye özgü kalın perdenin kalkmasını istiyorsak, hizmet ve vazife disiplini içinde kalabilmek istiyorsak, hiyerarşik işbirliği içinde, yardım ve dayanışma hâlinde kalmak istiyorsak, ayağımıza her zaman takılmaya hazır "nefsaniyet çalısı"ndan etkilenmemek istiyorsak, küresel bir şuur bütünlüğü içinde liyakatimizi geliştirmek istiyorsak, kabukların engelleyici perdelerini ortadan kaldırmak istiyorsak, duygular konusuna dikkat etmeliyiz. Kendimizi tanıma çerçevesinde duygularımızı titizlikle ele almalıyız. Bu işte başarılı olmak için; duyguları da, dünyasal değerleri de "fantezi ve abartmalar"dan soyutlayarak incelemek işimizi epeyce kolaylaştıracak, yanılmamızı önleyecektir.

Kabuğunu kıran, nurlar nuru Ruhunu bulacaktır.

VARLIKSAL İLKELERİN IŞIĞINDA PARAPSIKOLOJİ Baştarafı S. 30'da

lenmemiş, dar bir boyutta şuur yansımalarını gerçekleştirmemiş olan bir varlık için geçmiş de gelecek de genel hatlarıyla şimdinin içindedir. Dünyaya ait bir sınırlılık olan çizgisel bir gidiş, farklı bir zaman-mekân boyutunda küresel bir görüşe dönüşür. O görüşü yakalayabilen insanların söyledikleri şeyler de bizim için mucize olur. Çünkü bizler şimdiden geleceği algılayamayız. Gelecek gelmeden, olan biten hakkında fikir yürütemeyiz.

RUH, ZAMAN VE MEKÂN DIŞI BİR VARLIKTIR

Ancak özde zaman-mekân dışı olan varlık için mucize yoktur, sadece ilke ve yasalar vardır. Bizler henüz zamanı-

mızı ve mekânımızı geleceğe uzatamıyoruz. Bu gibi "mucizevi" olaylar tanrılara değil, insanlara aittir. Varlık âleminde varlıkların tezahürleri söz konusudur.

Aslında her şey ruhsal doğanın bir yansımasıdır. DDA, fizik duyuların bir uzantısı değildir. Fizik duyular ruhsal doğanın bir uzantısıdır, onun giderek kabalaşmış hâlidir. Algılama, parmak uçlarındaki alıcılarla dokunma duyusu şeklinde başlayıp ruhsal algılamaya kadar uzanır.

İnsan doğasını incelemek, her yönüyle değerlendirmek zorunluluğu kendini iyice kabul ettirmiş durumdadır. Yeni Çağ anlayışına göre, insan varlığının çok boyutlu yapısını incelemenin, insanı sadece sosyo-kültürel bir varlık olarak değil, kozmik bir varlık olarak ele al-

manın zamanı gelmiştir.

Dünya yaşamı içinde karşılaştığımız olaylar, bizim için gerekli olan bilgileri içermektedir. Bu dünyada tanık olduğumuz ya da haberini aldığımız her şey bizim içindir. İçinde olmak da olmasak da her olayı dikkatlice gözlemlemek, evreni tanımamızda çok önemlidir. İşlemede olan yasalar hakkında daha derin bilgilere ulaşmak, yani şuurlanmak ancak dikkatlice yaptığımız gözlemlerle mümkün olacaktır.

Tüm insanî dalların hedefi olması gerektiği gibi, parapsikolojinin de hedefi insanoğluna, kendisini anlamasına yönelik bir yol açmaktır. Çeşitli kaynaklardan, olaylardan ve tezahürlerden bize ulaşan bilgilerin kendi bünyemizde işleyişini görmek yaşam amacımıza ulaşmamıza yardımcı olacaktır.

Bedensiz Varlık "Kemal Yolcusu"ndan Bir Tebliğ

HERKES VAZİFEYE BORÇLUDUR

İNSAN fedakârlık yaptığını ve bir hareketinin fedakârlık olduğunu bildiği müddetçe yapılan hareket fedakârlık olmaz. İnsanüstü âlemlerde, insan anlayışı ile yapılan hareket fedakârlık denilmez. Bir insan, yaptığı hareketin fedakârlık olduğunu bildiği müddetçe insandır. Bilâkis bu hareketin vazife olduğunu bildiği ve o hareketten ne maddî ve ne de manevî bir şey beklemediği ve bunun kendi tekâmülünde bir âmil olduğu zehabına kapılmadığı, hatta bu esnada zararlı bile olsa bu zararın neticesinde de kendisi için hiçbir fayda beklemediği zaman, artık insanüstü olmuştur. İnsanüstü varlıklardaki telâkki şöyledir: **Kimse kimseye borçlu değildir. Herkes vazifeye borçludur.** Yapılan hareket lüzumludur. Ve lüzumlu olduğu için yapılmaktadır.

İnsanların tekâmülleri:

1. Tanrı hakkındaki telâkkileriyle,
2. Fedakârlık fikirleriyle ölçülür.

Yardım edenler kendi tekâmüllerine, kendi varlıklarının gayelerine yardım ediyorlar demektir. Yardım görenler ise ileride başkalarına yardım etmek için yükselmektedirler. Bu işlerde fedakârlık yoktur.

Burada devranın yaptığı iş, diğerlerinin bu iş için verdikleri karar, fedakârlık, değil **VAZİFE**, hatta biraz da menfaat icabıdır.

Kâinat ve kâinatlar bomboş değildirler. Her zerrenin, en büyük ve mütekâmil varlığın tekâmülünde hissesi ve rolü vardır. Meselâ insanın kanı içinde birtakım kürecikler mevcuttur. Bu kürecikler yan yana gelerek bünyesinde buldukları insanın yasama kudretini tanzim ederler. Kâinatı da böyle bir

deveran sistemine benzetebilirsiniz. İçinden alacağınız veya yaşamasına engel olacağınız (yani kendisine hizmet etmeyeceğiniz) her kürecik kendi çapında o bünyede bir tahribat yapar. Ve çöküntü meydana getirir. O yardım görmezse, gösterilen yardım bir fedakârlık sayılırsa, bu suretle kâinatın bünyesinde bir karışıklık meydana gelir.

Halbuki ilâhî nizam çöküntüsüz ve mükemmel olacaktır. Ve hiçbir bakımdan eksikliği bulunmayacaktır. Bu ilâhî bir iradedir. Onun için her zerrenin, bir gaye mahsulü olduğunu bilmek lâzımdır.

Hiçbir şey kıymetsiz değildir. Her şeyin kıymeti ancak birbirine nispetledir. Kâinatlarda mevcut olan her zerrenin muazzam bir gayesi olduğunu hiçbir zaman unutmayınız.

Kendi varlığınızın, bilmediğiniz, görmediğiniz, güneş manzumesinin dahi haberdar olmadığı muhteşem âlemlerin tekâmülünde pek büyük rolü olduğunu unutmayınız. Bu kâinatlar bütün teferruatıyla, bütün sistem, kanun ve mevcudiyetiyle, hülâsa bütün muhteviyatıyla sizin ve yalnız sizin varlığınıza ve tekâmülünüze hizmet için yaratılmıştır. Onların var olmalarının sebebi sizsiniz. Onlar sizin için, siz de onlar içinsiniz. Bu muazzam hudut içinde seyretmekte devam ettiğiniz müddetçe her taraf sizindir. Halbuki siz servetinizi, elinizdeki maden veya kâğıt parçalarıyla ölçecek kadar insan karakteri arz etmektesiniz. Ve günün birinde bunları bırakarak, başka bir âleme intikal edeceğinizi unutarak taş parçalarına sınıksıkı sarılırsınız. Ve gene bunlara sahip olmadığınız zaman Tanrı'yı itham ve kendinizi bedbaht edersiniz.

Gördüğünüz, görmediğiniz âlemlerde, sonsuz nimetler içinde yaşayacağınızı, yükseleceğinizi hatırlarınızdan bile geçirmersiniz.

SÖZLÜK:

Zehap: Bir fikir ya da sanıda bulunma.

Telâkki: Fikir sahibi olma.

Devran: Zaman, devir.

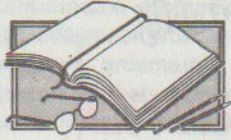
Deveran: Dönüp, dolaşma; çark gibi dönmek.

Manzume: Sıra, dizi, takım.

Muhteviyat: İçindekiler.

İntikal: Bir yerden başka yere geçme; göçme.

Bedbaht: Talihsiz, talihi kötü.

KİTAPLAR ARASINDA

AMONA - KOZMİK ÖĞRETMEN RUHSAL GÜÇLERİ GELİŞTİRME TEKNİĞİ

Kitabın Adı/Özgün Adı

AMONA - KOZMİK ÖĞRETMEN
RUHSAL GÜÇLERİ GELİŞTİRME TEKNİĞİ
A MAN FROM SPACE SPEAKS

Yazarı ve Türkçesi

Mark DEWEY

Selman GERÇEKSEVER

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

64 SAYFA, 1990 Fiyatı: 15.000TL.

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI

P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

Merih gezegeninden olduğunu söyleyen Amona adlı bir varlık, ABD'de faaliyetlerini sürdüren Houston UFO Klubü'nün medyomu Mark Dewey aracılığıyla beş yıl boyunca bilgi vermiştir.

Bu kitapta ruhsal güçleri geliştirme tekniği ve uygulaması bakımından kolay yöntemlerden oluşan yararlı bilgiler vardır. Teknik bilgilerin yanında 2000 yılına girmenin eşiğinde olan insanlar için, bu çağa uyabilecek türden bilgiler de bulunmaktadır.

Yeni bir çağın öncesinde olan bizlere bilgi vermekle görevli olduğunu belirten Amona, sözlerini şöyle sürdürmektedir:

"Eski ve modası geçmiş olanı yeni ile değiştirin. Eski görüşlerinizi yenileyin, bu size varlıklar hakkında yeni bir fikir

kazandıracaktır. Dar kapıdan geçmek gerekmektedir. Düşüncelerinizle yüksek güçleri cezbedebilmelisiniz. Son yıllardaki aydınlanma gittikçe artmakta ve zaman geçtikçe de artacaktır.

Dünyanın tamamı aynı zamanda hem karanlık hem de aydınlık güçlerin tesirindedir. Siz aydınlık ışığı kendinize çekmelisiniz. Daima uyanık bulunun. Bu çağ ufuklarınızda belirdi bile.

Kalbiniz ne kadar sevgiyle doluyorsa o kadar çok bilgi alabilirsiniz. En önemlisi, düşünceleri Tanrı'ya dönük tutmak ve devamlı sevgi yayımı yapmaktır. Spiritüel sevgi şahsî olmayan, her şeye dönük olan bir sevgidir. Bütün yaşayan canlılar bu büyük, göze görünmez gücün tezahürlerinden ibarettir."